

Plenaire 15

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

12 december 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijziging onder de vaste leden	1
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	1
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reductie van de CO ₂ -uitstoot in Vlaanderen, naar aanleiding van de klimaatconferentie in Bali	3
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het buddy-project voor bijscholing van kansarme en allochtone jongeren door leerkrachten in opleiding	7
ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het uitblijven van de subsidieformulieren 2008 voor sportmanifestaties	9
ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de minister betreffende een eventuele verhoging van de VRT-dotatie	
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de minister betreffende een eventuele verhoging van de VRT-dotatie	11
ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tijdelijke huisvesting van meisjes in de jeugdinstelling De Markt in Mol	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tijdelijke huisvesting van meisjes in de jeugdinstelling De Markt in Mol	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het geneesmiddelengebruik van studenten tijdens de examenperiode	20
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verwerking van luierafval	23
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Peeters tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het onderhoud van onze wegen en het investeren in de kwaliteit en de duurzaamheid van het wegennet, naar aanleiding van de European Road User Survey	24

HULDE	26
ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI 'Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen' – 1249 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5	
Hoofdelijke stemming	27
ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XV Milieuschade, tot omzetting van de richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade – 1252 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6	
Aangehouden stemmingsen	27
Hoofdelijke stemming	27
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 19 februari 2007, gesloten tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzake de uitvoering van sommige bepalingen van het Protocol van Kyoto – 1314 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	28
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Caron, de dames Vera Van der Borght, Vera Jans en Helga Stevens en de heren Bart Van Malderen en Tom Dehaene betreffende een experiment persoonsgebonden budget – 1356 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	28
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en mevrouw Helga Stevens betreffende de creatie van opvangplaatsen en een snelprocedure voor personen met een snel degeneratieve aandoening (SDA) – 1377 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	28
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	28
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	31
Individuele stemmingsen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	31

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Agnes Bruyninckx, Vera Dua, Vera Jans, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire: buitenslands;

Joris Vandenbroucke: familieverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de vaste leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie mevrouw Trees Merckx-Van Goey als vast lid vervangen door de heer Eric Van Rompuy.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, onze fractie wou vandaag een vraag stellen over de uitspraken van Vlaams minister Anciaux naar aanleiding van de

uitspraken van gewezen minister-president Leterme waarin de RTBF vergeleek met Radio Mille Collines.

U hebt me geantwoord dat deze vraag niet kon worden gesteld omdat ze niet gerelateerd zou zijn aan het beleid van de minister. Ik maak al twintig jaar deel uit van dit parlement, al dan niet rechtstreeks verkozen, en het moet me van het hart dat dit alles me wat bevreedt. Het Reglement maakt geen enkel gewag van die interpretatie als zouden we slechts vragen mogen stellen die beleidsgerelateerd zijn. Dat is uw persoonlijke interpretatie. Als een minister een politieke uitspraak doet die invloed heeft op het functioneren van deze regering, aangezien hij de cohesie opnieuw in het gedrang brengt, moet het mogelijk zijn die minister ter verantwoording te roepen en hem daarover te ondervragen. Als we niet meer in staat worden gesteld om ministers hier te ondervragen over hun politieke uitspraken in interviews, op weblogs en dergelijke, wat is dan nog in hemelsnaam onze taak? We moeten ons daarover bezinnen en ons ernstige vragen stellen over de interpretatie die u geeft over wat al dan niet kan bij het stellen van mondelinge vragen aan ministers.

Zeker als oppositiefractie leider ben ik daar misschien extra gevoelig voor, maar ik wil op geen enkel moment een vrijgeleide geven aan ministers om zich te verschuilen achter deze interpretatie om dan in de media maar hun ding te doen, terwijl we hen hier daarover op geen enkel ogenblik tot de orde kunnen roepen. We kunnen hen dan niet meer ondervragen en kunnen er ook geen kritiek meer op leveren. We moeten dan vaststellen dat de betrokkene zijn ding doet, zonder dat hij ter zake politiek kan worden bestraft in het parlement. Dat is een interpretatie die ik voor uw rekening laat, maar waarmee ik alleszins niet akkoord kan gaan.

De voorzitter: Ik wil hierover niet in discussie gaan. Dat staat ook zo in het Reglement: het is nu eenmaal de taak van de voorzitter om daarover te beslissen.

U mag zich daarover bezinnen. Ik bezin me voortdurend over de wijze waarop actuele vragen worden gesteld. Ik wil daar zelfs over discussiëren in het Uitgebreid Bureau, maar dan moet het een discussie zijn over actuele vragen in het algemeen, en niet over deze vraag.

De vraag die u wilde stellen aan minister Anciaux was niet gerelateerd aan het Vlaamse beleid. U had het over Radio Mille Collines, vervolgens over de weblog van minister Anciaux. Er werden een aantal bedenkingen gemaakt over de RTBF. Dan kwam u terug op de Vlaamse resoluties die hier vorige week aan bod zijn gekomen en vervolgens had u bedenkingen bij de cohesie van de Vlaamse Regering.

Volgens mij is dat niet het onderwerp voor een actuele vraag. Dat is mijn taak. Dat was ook de taak van mijn

voorganger, en die heeft dat altijd op dezelfde wijze geïnterpreteerd.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, dit neem ik niet. Dit is een parlement waar vragen mogen worden gesteld en discussies mogen worden gevoerd. U zegt doodleuk dat dit zo is en niet anders. Er mag niet worden gediscussieerd over wat ministers in de pers verklaren. Hier zijn al vragen gesteld over de uitlatingen van minister Anciaux op diens weblog, en nu mag dat plots niet. Dat is willekeur.

Als er dan doodleuk wordt gezegd dat er niet over gediscussieerd wordt, wat is dit hier dan? Is dit een parlement? Wat is dit hier?

De voorzitter: Ik stel voor om te doen wat de heer Dewinter in zijn brief aanhaalt: in het Uitgebreid Bureau van gedachten wisselen over het principe.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik dacht dat het parlement zijn eigen agenda samenstelde.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, u bezit inderdaad het prerogatief om ons voorstellen te doen over de agenda, maar als het parlement het niet met u eens is, dan hebben wij het recht om de agenda bij motie van orde te wijzigen.

Ik stel aan het parlement voor om de agenda te wijzigen. Ik stel voor dat vragen over politieke uitspraken van ministers hier behandeld kunnen worden. Als dat niet meer kan, dan scheppen we een gigantisch precedent, want dan kan in de toekomst elke minister om het even wat verklaren in interviews, in de pers of op weblogs, zonder dat wij de kans krijgen om de minister te interpellieren, te ondervragen en desnoods politiek te sanctioneren. Nochtans is dat het voorrecht van het parlement. Ik laat me wat dat betreft niet monddood maken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik begrijp dat de regering een probleem heeft qua cohesie. Ik begrijp dat wegens die problemen bepaalde fracties nu al oppositie voeren binnen de meerderheid.

Mevrouw de voorzitter, het is niet uw taak om de regering te helpen om vragen van het parlement te weigeren. Het is uw taak om het controlerecht en het open debat in dit parlement mogelijk te maken, ook als het om netelige kwesties gaat die de meerderheid kunnen hinderen.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, ik denk dat de heer Anciaux zelfs niet weet dat dit debat hier en nu wordt gevoerd. (*Rumoer*)

De heer Jurgen Verstrepen: De minister moet verantwoording afleggen. De minister heeft niets te willen in dit huis.

Mijnheer Dewinter, ik stel voor dat u een voorstel doet inzake een bespreking over deze thematiek, maandag in het Bureau. We zullen er dan over discussiëren.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik wil dit niet maandag in het Bureau bespreken. Ik vraag een schorsing. Ik wil een onmiddellijke bijeenkomst van het Bureau. Dit precedent is te belangrijk voor de toekomst. U moet goed begrijpen dat we dit niet kunnen aanvaarden. Ik richt me ook tot de collega's van de meerderheid. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

Mijnheer Sannen, morgen zit u misschien wel in de oppositie. Wie weet zit u er nu al in. (*Gelach*)

Als we dit principe aanvaarden, dan kunnen we niet meer debatteren, kunnen geen vragen meer worden gesteld en kunnen we niet meer interpellieren over politieke uitspraken. Dit is een manifest politieke uitspraak, gedaan door de betrokken minister terwijl hij – hopelijk – over zijn volle verstandelijke vermogens beschikte.

Wat zitten wij hier nog te doen? Wat is onze taak hier nog?

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik zit nog geen twintig jaar in het parlement en ik kan me dus niet beroepen op zo'n lange ervaring. Ik spreek me niet uit over de inhoud van de vraag, want die ken ik niet. Ik vind wel dat hier een belangrijk precedent wordt geschapen.

Ook in het verleden zijn er al debatten geweest over ontvankelijkheid, bijvoorbeeld toen de heer Glorieux aan de minister-president vragen wou stellen over zijn houding tegenover uitspraken over het kernenergiebeleid vanuit de federale overheid. In het verleden hebben we ook vragen gehad van onze voormalige collega, mevrouw Van Hecke. Ze wou een vraag stellen over bepaalde uitspraken van federaal minister Louis Michel. Ze vond die uitspraken deontologisch onverantwoord. De vraag werd toen ontvankelijk verklaard.

Ik vind het heel belangrijk dat we een duidelijke lijn bepalen. Uitspraken van een minister over andere bevoegdheidsdomeinen gewoon onontvankelijk verklaren, vind ik een heel gevaarlijk precedent.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik vind dat we twee dingen uit elkaar moeten halen. Het is het prerogatief van de voorzitter om te oordelen of een actuele vraag wordt aanvaard of niet. En het is het prerogatief van het parlement om punten bij hoogdringendheid aan de agenda toe te voegen. Dat moet gebeuren op een welbepaalde

manier: met een stuk, een motie, een resolutie. Het is heel gevaarlijk om de weigering van de voorzitter om een bepaalde vraag te stellen, hier plotseling te corrigeren en de vraag wel te stellen in het parlement. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Ik heb dat nog nooit meegemaakt. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

Mijnheer Dewinter, dat hebt u ook nog nooit meegemaakt, want daarmee wordt het prerogatief ondergraven dat we aan de voorzitter hebben gegeven.

Of we dat prerogatief opnieuw in vraag moeten stellen, dat is een andere vraag. Dat is een discussie die in het Bureau moet worden gevoerd.

Ik heb er geen enkel probleem mee dat, als u hier iets wilt aankaarten, u dat doet op basis van een stuk. Als u een punt bij hoogdringendheid aan de agenda wilt toevoegen, dan kunnen we dat hier bespreken.

Dat is het prerogatief van het parlement, maar het dient niet om een actuele vraag die niet aanvaard werd, toch opnieuw op de agenda te plaatsen, want daarmee nemen we de mogelijkheid af van de voorzitter om in de toekomst een oordeel te vellen over de relevantie van een vraag. Dien een motie in of een resolutie, en plaats die op de dagorde! (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Volgens het Reglement is dit het prerogatief van de voorzitter. Ik vind het echter niet evident dat vragen geweigerd worden. We mogen dat niet als een evidentie gaan beschouwen. Het recht van de volksvertegenwoordigers om vragen te stellen is van groot belang. Ik vind het een goede suggestie om daar in het Bureau over te praten en uit te zoeken wat we daarmee doen. Het is niet goed om nu te improviseren.

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor om de vergadering even te schorsen.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.17 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 14.20 uur.*

Dames en heren, ik stel voor het voorstel dat werd geformuleerd door de heren Sannen en Caluwé en door mezelf over te nemen. Dan zullen we dit thema op de agenda van het Uitgebreid Bureau van komende maandag zetten.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reductie van de CO₂-uitstoot in Vlaanderen, naar aanleiding van de klimaatconferentie in Bali

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, op dit moment vindt in Bali een ontzettend belangrijke klimaatconferentie plaats. Er wordt gepraat over de maatregelen en engagementen die de deelnemers zullen nemen om vanaf 2012, na het aflopen van de Kyoto-normen, de CO₂-uitstoot terug te dringen. Alle wetenschappers die naam waardig zijn het erover eens dat dit absoluut noodzakelijk is. Men is het er ook over eens dat de maatregelen die vanaf 2012 moeten worden genomen, veel drastischer en ingrijpender moeten zijn dan alle maatregelen die tot nu toe al genomen werden.

Vorige week, tijdens het debat hier, mijnheer de minister-president, hebt u gemeend mijn fractievoorzitter te moeten terugfluiten. De heer Daems zei dat in Bali een immens belangrijke klimaatop plaatsvond, terwijl ons land of Vlaanderen niet eens een standpunt heeft. U beweerde toen dat ons land wel een standpunt heeft, en dat we ons volmondig inschrijven in de doelstellingen van de Europese Unie. Die doelstellingen houden in dat we tegen 2020 onze CO₂-uitstoot met 20 percent reduceren, ons energieverbruik met 20 percent doen dalen en het aandeel hernieuwbare energiebronnen optrekken tot 20 percent. Op zich zijn dat inderdaad zeer lovenswaardige doelstellingen waar we volledig achter kunnen staan.

Maar wat blijkt nu? Op dezelfde dag dat u dat hier kwam vertellen, hebt u op het Overlegcomité met de federale overheid en met de andere gewesten verzet aangetekend. U vond de Europese doelstellingen plots niet meer haalbaar. Ik heb hier het verslag van het Overlegcomité van 5 december. “Het comité neemt akte van de uiteenzetting van de minister-president van de Vlaamse Regering volgens dewelke de door de Europese Commissie voorgestelde methodologieën om de uitstoot van CO₂ met 20 percent te verminderen en om een aandeel van 20 percent hernieuwbare energiebronnen te bereiken niet haalbaar zijn voor België. Een lineaire aanpak en een verdeling volgens het bruto binnenlands product per hoofd zouden tot onhaalbare doelstellingen leiden.”

Mijnheer de minister-president, ik weet dat u geregeld gebruik maakt van het voortschrijdend inzicht, maar dat u op één en dezelfde dag een totaal verschillende boodschap de wereld instuurt, dat vind ik zeer eigen-

aardig. De Europese doelstellingen zijn één zaak, maar op de koop toe heeft de Europese Commissie gesteld dat de rijkste landen de zwaarste lasten op hun schouders zouden moeten nemen. Verder is op de Europese Lentetop gesteld dat de Europese Raad beslist dat met betrekking tot de bijdrage van de lidstaten een gedifferentieerde aanpak nodig is die gebaseerd is op billijkheid en transparantie.

Hoe vullen landen als Frankrijk, Nederland en Duitsland dit in? Bondskanselier Merkel heeft gezegd dat ze zich inschrijft in de Europese doelstellingen, maar in plaats van 20 procent te reduceren, zal ze 40 procent CO₂-uitstoot reduceren. Minister-president Balkenende heeft gezegd dat hij in Nederland 30 procent willen reduceren. De Franse president Sarkozy wil ook 30 procent reduceren. En wat zegt de minister-president van een van de rijkste regio's van Europa, wat zeg ik, van de wereld? Hij zegt: "Nous, on a déjà donné." Die 20 procent is voor ons zelfs niet haalbaar.

Mijnheer de minister-president, wat is nu het standpunt van de Vlaamse Regering? Vorige week hebt u in het Vlaams Parlement beweerd dat we ons inschrijven in de Europese doelstellingen 20-20-20, terwijl u op dezelfde dag tijdens het Overlegcomité met de federale overheid en de andere gewesten uw staart intrekt en zegt dat die doelstellingen niet haalbaar zijn voor ons land en er verzet tegen aantekent. Dat is geen ernstige manier van doen. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering hierover?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is perfect mogelijk om de twee uitspraken die ik heb gedaan met elkaar in overeenstemming te brengen en er ook nog een zinnige toelichting bij te geven. Op een top zoals die nu in Bali aan de gang is, is het perfect mogelijk en gebruikelijk dat Europa een gezamenlijk standpunt inneemt. Europa heeft unilateraal gekozen voor de 20-20-20, en is zelfs bereid om tot 30 procent CO₂-reductie te gaan als de rest volgt.

Ik heb er als minister van Leefmilieu op de Europese Raad hard voor gepleit dat Europa het debat zou leiden en heel duidelijk zou zeggen dat we voor 20-20-20 gaan, en als de rest meegaat, zelfs tot 30 procent gaan. Ik was daar een grote voorstander van en blijf dat ook. Het is heel normaal dat dit standpunt in Bali wordt verdedigd, en dat het Belgische standpunt in de voorbereidingen in het Europese standpunt is ingebracht.

Mijnheer Glorieux, toen uw fractievoorzitter me vroeg naar het Belgische standpunt in Bali, heb ik gezegd dat dit het Europese standpunt is en dat dat de normale gang van zaken is. Het is Europa dat spreekt en standpunten inneemt op dergelijke toppen. We hebben toegestaan dat Europa dat doet en we hebben dat ook goedgekeurd.

U verwees naar de Lentetop, maar uw citaat is onvolledig. "De Europese Raad beslist dat met betrekking tot de bijdrage van de lidstaten een gedifferentieerde aanpak nodig is die gebaseerd is op billijkheid en transparantie..." Dan bent u gestopt met citeren, maar het vervolg is ook heel belangrijk: "... en rekening houdt met de nationale omstandigheden en de relevante referentie jaren voor de eerste verbintenisperiode uit hoofde van het protocol van Kyoto."

De Lentetop heeft beslist voor de positie van Europa een duidelijke keuze te maken voor de 20-20-20, maar ook om rekening te houden met de nationale omstandigheden, de startpositie en het potentieel van de lidstaten. Mijnheer Glorieux, u hebt me geciteerd en opnieuw onvolledig. U hebt gezegd dat de minister-president van Vlaanderen is tussengekomen. Dames en heren, zo merkt u dat de minister-president heel belangrijke punten aanbrengt op het Overlegcomité. Dat de heer Glorieux dat allemaal opvolgt, is hartverwarmend. Hij zei: "... niet haalbaar voor België en strijdig met de conclusies van de voorbije Europese Lentetop. Een lineaire aanpak en verdeling volgens bruto binnenlands product per hoofd zouden tot onhaalbare doelstellingen leiden."

Mijnheer Glorieux, zo hebt u me geciteerd. Ik heb gezegd dat we ons nog altijd inschrijven in wat beslist is op de Lentetop. We willen de volledige uitvoering van wat daar is opgenomen.

Ik heb gezegd dat men rekening moet houden met onze situatie en ons beperkte potentieel – een kleine kustzone, geen gebergte voor goedkope waterkracht, geen grote vlaktes zonder bewoning voor grote windturbineparken, de marginale kostenlast enzovoort. Men moet daar rekening mee houden als men de verdeling doet binnen Europa.

Op 23 januari gaat de Europese Commissie een concreet voorstel doen. Via de media zijn al een aantal voorstellen de wereld ingestuurd. Ik heb daarom verwezen naar wat wij beslist hebben op de Lentetop. Wij doen het maximale, ook al insinueert u dat wij dat niet doen. Het moet echter wel realistisch blijven. Dat is verstandig groen, mijnheer Glorieux. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

De heer Tobback maakt geen deel uit van deze Vlaamse Regering en is momenteel minister van lopende zaken, mijnheer Stassen. Ik wil nogmaals benadrukken dat ik samen met mijn collega's maximale inspanningen wil doen om de 20-20-20 op Europees niveau te bereiken, maar dat men ook rekening moet houden met wat wij op de Lentetop beslist hebben én met de beperkingen waar wij in Vlaanderen mee geconfronteerd worden.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, ik vind dit antwoord beschamend. Vlaande-

ren heeft een historische ecologische schuld af te lossen inzake de uitstoot van broeikasgassen. Per hoofd van de bevolking behoren wij tot de grootste uitstoters van CO₂ van de hele wereld. De landen die de effecten van de klimaatopwarming het meest zullen voelen, zijn arme landen in de Derde Wereld. Die landen hebben niet alleen het minste schuld aan de CO₂-uitstoot, maar hebben tegelijk de minste middelen om zich te beschermen, waardoor ze de effecten het meest zullen voelen. Daarom is dit een kwestie van solidariteit en van internationale rechtvaardigheid.

Frankrijk, Duitsland en Nederland zijn blijkbaar wel in staat om nu al verder te gaan dan de Europese doelstellingen. Zij streven naar 30 en 40 percent CO₂-reductie. In Vlaanderen zegt men echter dat men zijn best zal doen om zo dicht mogelijk bij die 20 percent te raken, maar dat men zijn economie toch niet te veel pijn wil doen.

Ik heb de voorpagina van De Tijd van vorige week bij. In het hoofdartikel staat dat Mittal een massa extra uitstootkredieten eist, zo niet wordt de staaloven drie jaar vroeger gesloten dan gepland. Dat is met andere woorden een aflopend verhaal. Op dezelfde pagina staat echter nog een klein artikel, getiteld 'Hansen wil tot 430 miljoen ophalen': "De Antwerpse tandwielkastenbouwer Hansen Transmissions wil met zijn beursgang op de London Stock Exchange tot 430 miljoen euro ophalen. Hansen Transmissions ontwerpt en produceert tandwielkasten en aandrijvingen voor grote windturbines." Dat zijn de bedrijven van de toekomst, mijnheer de minister-president.

U spreekt over de marginale kostenlast die mee in rekening moet worden genomen. Onze grootste kostenlast zal echter zijn dat wij niet volop de kaart trekken van een daadkrachtig klimaatbeleid en van hernieuwbare energiebronnen, omdat u vooraf al zegt dat die 20 percent reductie voldoende is voor de hele EU en dat wij zelf minder inspanningen moeten doen. Op die manier schakelt u zich in in een klassiek economisch verhaal, dat een aflopend verhaal is, en niet in een toekomstgericht economisch verhaal. U geeft onze bedrijven niet de kans om bij de eersten te zijn die zich die nieuwe technologieën eigen zullen maken. In de plaats daarvan zullen wij over enkele jaren als laatste van de klas moeten aansluiten, en zullen wij enkel de overschotjes mogen oprapen.

Ik betreurt dat hier eens te meer te kennen wordt gegeven dat een doortastend klimaatbeleid geen prioriteit is van deze regering. (*Applaus bij Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Ik hoef geen lessen te krijgen van Groen!, zeker niet als ik bekijk wat wij de afgelopen drie jaar hebben gerealiseerd inzake onder andere hernieuwbare energie. Minister Crevits zet dat beleid nu verder.

Verder heb ik u niet gehoord toen dit op de Lentetop werd beslist. U hebt toen niets gezegd. U hebt het mis-

schien niet gelezen of u bent er niet bij stil blijven staan. Ik vraag nu enkel dat bij de verdeling van de 20 percent, of van de 30 percent als daar een akkoord over bestaat, rekening wordt gehouden met de situatie in Vlaanderen.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, u zegt dat deze regering de afgelopen drie jaar zoveel gepresteerd heeft op het vlak van hernieuwbare energie.

Minister-president Kris Peeters: Meer dan in de zes jaar voordien.

De heer Eloi Glorieux: Dat is absoluut niet het geval. Toen paars-groen in 1999 aan de macht kwam, was net een tijdperk achter de rug waarin uw partij, de toenmalige CVP, in Vlaanderen langer aan de macht was geweest dan de communistische partijen in de Sovjet-Unie. Op dat ogenblik was er inzake hernieuwbare energie nog niets gebeurd in Vlaanderen. Pas toen is er een beleid tot stand gekomen om hernieuwbare energie in te voeren met als doel 6 percent hernieuwbare energie te halen tegen 2010. Toen u aan de macht kwam in 2004, na amper vijf jaar paars-groen beleid, werd duidelijk dat die 6 percent met de vingers in de neus zou worden gehaald. In plaats van een tandje bij te steken, vond u dat er verder niets meer hoefde te gebeuren. En nu zegt u dat het niet mogelijk is om 20 percent hernieuwbare energie te halen tegen 2020. Met het beleid dat u voert, waarbij u voortdurend op de rem gaat staan, zullen we dat inderdaad niet halen.

Minister-president Kris Peeters: We hebben al meer gerealiseerd dan u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, u hebt me zonet in snelheid genomen. Ik kan onmogelijk akkoord gaan met de mededeling die u daarstraks hebt gedaan. Ik heb u al gezegd dat dit een onwaarschijnlijk belangrijk precedent is. Ik kan niet aanvaarden, en met mij blijkbaar nog parlementsleden van meerderheid en

oppositie, dat we ons beperkingen opleggen over vragen die hier mogen worden gesteld. De beperkingen over de vragen zijn bepaald in artikel 80, vierde lid van het Reglement. Daar staat geen enkele beperking over het onderwerp van de vragen. We moeten de kans kunnen krijgen om ministers over hun politieke uitspraken te bevragen. Nergens in het reglement op bladzijde 102 staat dat vragen die hier worden gesteld zich zouden moeten beperken tot beleidsgerelateerde vragen. Ik dring er dus nogmaals op aan dit niet uit te stellen tot maandag, want dan wordt het een doofpot. Dan wordt de vraag onder de mat geschoven en moet de minister niet antwoorden.

Minister Anciaux is hier aanwezig. Ik ben er zeker van dat hij de moed van zijn overtuiging heeft en bereid is om te antwoorden op vragen over de uitspraken die hij heeft gedaan. Die uitspraken zijn politiek en hebben wel degelijk betrekking op het functioneren van de regering. Daarom blijf ik erbij dat dit soort vragen moet kunnen. Dit is een ontzettend belangrijk precedent. Ik vraag u, mevrouw de voorzitter, om het op te nemen voor de rechten van de parlementsleden, en ervoor te zorgen dat wij in volle onafhankelijkheid de regering kunnen blijven bevragen, zeker als het gaat over politieke uitspraken van ministers.

De voorzitter: Ik ben zeker niet degene die de parlementsleden monddood heeft willen maken in het verleden. Ik zal dat ook in de toekomst nooit doen, maar ik volg hier wel het Reglement.

De vraag is niet geagendeerd vandaag. Het voorstel is om daarover uitgebreid van gedachten te wisselen op het Uitgebreid Bureau van volgende maandag. Desgevallend kunt u een voorstel doen om het Reglement in een of andere zin bij te sturen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat dit gebeurt. Vandaag wil ik daarover echter geen discussie voeren tijdens de plenaire vergadering. Dat is nooit de bedoeling geweest en zal het ook niet worden.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik kan me daar niet mee akkoord verklaren. Ik zeg nogmaals dat u moet instaan voor het garanderen van het recht van ieder parlements lid om de regering te controleren en kritisch te bevragen. Dat doet u in deze omstandigheden niet.

Ik weet niet wat u bezielt. Sinds uw aantreden hebt u er, veel meer dan uw voorganger, altijd garant voor gestaan dat ieder parlements lid, ook van de oppositie, volop aan bod kon komen, dat de rechten van ieder parlements lid werden gerespecteerd. Wellicht naar aanleiding van enige kritiek vorige week reageert u verkrampt en mag de regering niet meer over dit thema worden bevraagd.

De uitspraken van de minister zijn bijzonder ernstig. Hij verwijt de gewezen minister-president emotionele onvolwassenheid. Hij zegt dat de uitspraken van de

betrokkene – wat was het ook alweer – even erg zijn als het banaliseren van de holocaust. Dat gebeurt allemaal binnen een meerderheid waarvan die verschillende partijen deel uitmaken. Natuurlijk tast dat de cohesie van de regering aan. Dat tast het Vlaams front aan.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, ik blijf bij mijn voorstel.

De heer Filip Dewinter: Dit is een heel ernstige uitspraak van iemand die politieke verantwoordelijkheid draagt, van iemand die minister is. Als we daarover geen vragen kunnen stellen, dan beschouw ik dat als een bijzonder ernstig gegeven. Als u voet bij stuk houdt, zal ik niet aarzelen om met mijn fractie het half rond te verlaten uit protest tegen de gang van zaken.

Dit kan niet. Ik laat me door niemand muilkorven of monddood maken. U beschermt hier de regering, de betrokken minister. U ontnemt ons de kans om hem kritisch te ondervragen. Hij is een volwassen man. Dat is althans wat hij zegt over zichzelf. Hij moet dan toch in staat zijn om te antwoorden en zich te verantwoorden voor zijn uitspraken! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, er zijn nog mensen in dit half rond die niet altijd akkoord gaan met de gang van zaken. Ook dat is eigen aan de werking van een Vlaams Parlement.

Ik blijf bij mijn voorstel om de zaak volgende maandag ten gronde te bespreken op het Uitgebreid Bureau. Dat is mijn eerste en ook mijn laatste voorstel.

De heer Filip Dewinter: Ik kan daar geen vrede mee nemen. We zullen de werkzaamheden vandaag dan ook niet langer bijwonen. Het parlements lid van onze fractie dat een vraag had ingediend zal wel aanwezig blijven, al was het maar om op zijn minst dat controlerecht te kunnen uitoefenen en u niet de mogelijkheid te geven ook die vraag af te voeren.

Ik hoop dat ik niet alleen sta met mijn protest. Dit is een ongelooflijk ernstig incident. Als we hier alleen maar beleidsgerelateerde vragen mogen stellen en ministers niet meer mogen bevragen over hun politieke uitspraken in interviews, in de media, op weblogs enzovoort, wat zitten we hier dan nog te doen? Het parlement wordt dan herleid tot een technische commissie. Het kan dan zeker geen waarborgen meer bieden om vragen te stellen over zaken die politiek wat gevoelig liggen. Ik wil dat recht blijven opeisen voor mezelf en zeker ook voor de oppositie en, hoop ik, voor ieder lid van dit parlement. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik heb aandachtig geluisterd. U moffelt het probleem weg door het voor te leggen aan het Bureau, waarin

trouwens niet iedereen vertegenwoordigd is. Daar wordt in de achterkamer van de politiek bedisseld hoe ermee moet worden omgegaan.

Dit is hoegenaamd geen heuglijke dag voor het parlement. Over uitspraken van wie dan ook, van een regeringslid, die een politieke impact hebben, moeten vragen gesteld kunnen worden door elke volksvertegenwoordiger. Dat is zijn taak. Als men vindt dat het Bureau als een soort supranationaal, internationaal orgaan moet oordelen over wat we mogen zeggen en vragen, dan is dat een zeer droevige zaak.

Als het de mensen in het Bureau uitkomt, mag een vraag worden gesteld. Als het enkel mag gaan over details in de beleidsdomeinen van de ministers, dan kunnen we niet meer spreken van een parlement.

De voorzitter: Die mening zal aan bod komen in de discussie ten gronde op het Uitgebreid Bureau. Daarin zijn trouwens alle fracties vertegenwoordigd.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het buddy-project voor bijscholing van kansarme en allochtone jongeren door leerkrachten in opleiding

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, vorige week hebben we kennis genomen van de resultaten van de Pisa-studie, die door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling om de drie jaar wordt georganiseerd.

Wat de onderwijsgerelateerde prestaties betreft, blijkt Vlaanderen echt aan de top te staan. Wat wiskunde en taal betreft, bevinden we ons op de vijfde plaats. Wat wetenschappen betreft, staan we op de zevende plaats. Op zich is dit heel goed. In het verleden is hierbij steeds vermeld dat het welbevinden van de Vlaamse leerlingen niet hoog was. Aangezien daarover nu niet veel wordt gezegd, vermoed ik dat dit is verbeterd.

Een zaak baart me evenwel zorgen. Blijkbaar slagen we er onvoldoende in de kloof tussen kansrijke en kansarme, vaak allochtone leerlingen te verkleinen. In Leuven loopt in dit verband een project. De schepen van Onderwijs en Diversiteit, de heer Ridouani, heeft, in samenwerking met Groep T en met de K.U.Leuven een experiment op het getouw gezet. Studenten die een lera-

renopleiding volgen, fungeren als een soort buddies voor allochtone leerlingen. Het gaat hier in feite om een stageproject. De buddies begeleiden de leerlingen niet inhoudelijk: deze individuele begeleiding concentreert zich op huistaken, studiemethodes en het aanleren van studieattitudes. De resultaten van het project zijn goed. Blijkbaar lopen in het Gentse gelijkaardige initiatieven, meer bepaald met studenten van de Arteveldehogeschool, van de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven en van de UG.

In het licht van de resultaten van het Pisa-onderzoek vraag ik me af of de minister deze stageopdracht in de lerarenopleidingen van aankomende leerkrachten zou kunnen verankeren. Kan de minister op dit vlak een positieve incentive geven? De individuele begeleiding van kansarme en allochtone jongeren biedt volgens mij veel mogelijkheden. Hoe interpreteert de minister de resultaten van het Pisa-onderzoek, in het bijzonder met betrekking tot de kloof tussen allochtone, kansarme en kansrijke jongeren?

Tot slot wil ik onze leerkrachten een pluim geven omdat ons onderwijs in het Pisa-onderzoek zo hoog wordt ingeschaald.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, het Pisa-onderzoek heeft over heel de planeet vijftienjarigen op hun kennis van wiskunde, lezen en wetenschappen getest. De heer De Cock heeft de resultaten daarnet correct weergegeven. De gemiddelde Vlaamse vijftienjarige doet het buitengewoon goed. Veel van onze leerlingen presteren uitstekend op terreinen als wiskunde, wetenschappen of lezen. Ik vind dat die leerlingen en vooral hun leerkrachten hiervoor een dikke pluim verdienen.

Er is evenwel een schaduwzijde aan de resultaten van het Pisa-onderzoek. De afstand tussen zij die het goed doen en zij die het minder goed doen, is in Vlaanderen bijzonder groot. Ik ben het eens met de stelling van de heer De Cock dat de grote kloof tussen de goede en de wat zwakkere presteerders in ons onderwijs een cruciale uitdaging vormt. We moeten ervoor zorgen dat alle leerlingen maximaal kunnen genieten van ons uitstekend onderwijs.

Het Pisa-onderzoek heeft vijftienjarigen onderzocht. Die leerlingen volgen ongeveer twaalf jaar ons onderwijs. De meesten zijn immers op de leeftijd van drie jaar voor het eerst naar de kleuterschool gegaan. We voeren nog geen twaalf jaar lang een intensief gelijkheidsbeleid in het onderwijs. Mijn voorganger, de huidige voorzitter van het Vlaams Parlement, heeft dit thema op de agenda geplaatst en een aantal initiatieven

genomen. Die initiatieven zijn jonger dan twaalf jaar. Vooraleer we de resultaten van het gelijkkansenbeleid in het onderwijs zullen zien, zullen we nog wat geduld moeten hebben. Het Pisa-onderzoek geeft enkel resultaten voor leerlingen die zich al twaalf jaar in ons onderwijssysteem bevinden. De meesten hebben uitstekende resultaten, sommigen hebben minder goede resultaten.

Daarom heb ik het onderwijs opgeroepen om zeer ambitieus maar ook met de nodige hardnekkigheid en het nodige geduld een tienkamp aan te gaan voor gelijke onderwijskansen. Die begint inderdaad op heel jonge leeftijd, in de kleuterklas en de lagere school. Het project waar u naar verwijst, is een project dat ik zelf buitengewoon interessant vind en ook hartverwarmend.

Jonge mensen uit de lerarenopleiding gaan thuis bij kinderen die het moeilijker hebben, aan huiswerkbegeleiding doen. Ik vind het initiatief van schepen Ridouani in Leuven fantastisch goed. Ik heb het gevoel dat hij er goed overlegd over heeft met de lerarenopleiders, met de universiteit en hogescholen. Het lijkt goed te lopen. Het is een warm initiatief omdat het een engagement uitspreekt van die jonge mensen die aan huiswerkbegeleiding doen. Bovendien leren ze er iets bij. Het is een goede stage. Ze leren wat een thuissituatie is en wat anderstaligheid betekent. Natuurlijk winnen ook de betrokken kinderen en ouders erbij.

Er zijn meer van die projecten. We hebben daarover overlegd met de Koning Boudewijnstichting. Buiten het feit dat ik in Limburg dergelijk project in gang heb helpen steken, hebben we een georganiseerd overleg met de Koning Boudewijnstichting die dit opvolgt. De stichting ondersteunt in Vlaanderen elf dergelijke projecten waarbij kan worden gesproken van 'tutoring'. Er zijn met andere woorden tutors en tuteurs, de jonge kinderen.

Ik heb aan de Koning Boudewijnstichting gevraagd om een aantal dingen in kaart te brengen. Ik wil vijf dingen weten. Ten eerste wil ik een overzicht met alle cijfers van dergelijke tutor- en buddy-projecten in Vlaanderen. Ik wil weten om hoeveel tutors en tuteurs het gaat. Hoe intensief is dit? Hoe dikwijls komen ze aan huis? Hoeveel vergaderingen en sessies zijn er? Waar gebeurt de begeleiding?

Ten tweede vraag ik om echt een gezicht te geven aan de elf lopende projecten van dit schooljaar 2007-2008. Ik heb hen gevraagd om als het ware een portrettenreeks te maken van de projecten zodat het een verhaal van vlees en bloed wordt.

Ten derde wil ik dat de stichting een evaluatie maakt van de projecten om te weten wat de sterke en eventueel zwakke punten zijn. Wat zijn de knelpunten? Om dit goed te doen, moet dit structureel worden gemaakt en verankerd. U vraagt me of dit als een algemene benade-

ring moet worden opgenomen in elke lerarenopleiding en een normaal onderdeel van de stage moet zijn. Sommigen zeggen zelfs dat het verplicht zou moeten zijn voor stagiairs. Ik doe daar vandaag geen uitspraken over, ik wil het eerst laten onderzoeken.

Ten vierde heb ik de Koning Boudewijnstichting gevraagd of het mogelijk is een aantal strategische aanbevelingen te doen. Hoe kan dit worden verankerd? Ten slotte heb ik gevraagd om een studiedag te organiseren waarbij op basis van de ervaringen uit de elf projecten een aantal conclusies worden getrokken. Dat is een hoop werk voor de stichting, maar ik vind dit belangrijk.

Toevallig heb ik gisteren een akkoord met de Koning Boudewijnstichting ondertekend waarbij ik haar 89.500 euro geef met de bedoeling de hele opvolging te organiseren, en goed in kaart te brengen wat er gebeurt zodat we de warmte van het verhaal kunnen omzetten in een doelmatig resultaat. Ik zal u een overzicht geven van de elf projecten. Het heeft geen zin om dit allemaal voor te lezen.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik onthou dat u een win-winsituatie ziet, zowel voor de aankomende leerkracht die met diversiteit in contact komt en zo zich kan voorbereiden op binnenklasdifferentiatie, als voor de kinderen zelf, want zij krijgen te maken met een bijna-leerkracht die in leeftijd niet zo veel verschilt van henzelf, maar een andere relatie met hen heeft dan de klasleraar.

Ik onthou ook bijzonder graag dat u de Koning Boudewijnstichting vier opdrachten hebt gegeven: alles in kaart brengen, de elf projecten goed analyseren om op basis daarvan dan eventueel verdere stappen te zetten, en ook de organisatie van een studiedag zodra dat enigszins mogelijk is. Ik zal er zeker aanwezig willen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mijnheer de minister, het initiatief dat in Leuven gestalte heeft gekregen, is natuurlijk toe te juichen.

Toch heb ik deze bedenking. Op 18 februari 2006 hebt u in Gent een toespraak gehouden over armoede en onderwijs. Toen alludeerde u ook op het Limburgse initiatief. Volgens een persmededeling hebt u toen verklaard dat u dit project drie jaar lang financieel zou steunen. Is het uw bedoeling om ook de andere, gelijkwaardige projecten financieel te steunen? Die projecten bestaan in Antwerpen, en ook de Arteveldehogeschool

in Gent is er actief mee bezig. Het zorgt in de lerarenopleiding voor een heel bijzondere ervaring. Ik beaam dat helemaal. Daarom wil ik weten of die andere, gelijkwaardige projecten ook financiële steun zullen krijgen.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Ik ben er rotsvast van overtuigd dat dit een lovenswaardig initiatief is dat om ondersteuning en uitbreiding vraagt. Die buddy-projecten lopen zeer goed, maar ze lopen wel allemaal in steden en gemeenten waar universiteiten en hogescholen zijn gevestigd.

Wat gebeurt er in de steden en gemeenten waar die lerarenopleidingen niet worden aangeboden? In het kader van de gelijke onderwijskansen voor iedereen is het belangrijk dat ook kansarme kinderen uit die regio's aan de bak komen. Kan er ook voor hen een concept worden uitgewerkt? Kan de Koning Boudewijnstichting daarover worden aangesproken?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat zijn twee relevante punten. De steun die ik aan het Limburgs initiatief heb gegeven, had te maken met de uitrol van het Limburgplan. Voor die uitloper van het Limburgplan heeft de Vlaamse Regering extra geld op tafel gelegd voor specifieke initiatieven in Limburg. Ik heb de mensen van Limburg gevraagd om in ruil voor dat geld ook wat te doen. Op mijn vraag hebben ze een seminarie georganiseerd waarin hun allereerste ervaringen zijn geconfronteerd met andere ervaringen. Na die eerste bijeenkomst mik ik op een grootschaligere, grondigere oefening met een landelijke evaluatie. Daartoe heb ik geld aan de Koning Boudewijnstichting gegeven.

Vandaag ben ik niet van plan om al die projecten financieel te ondersteunen. Ik wil eerst nagaan hoe dat allemaal loopt. De vraag rijst eigenlijk nog niet. Er is wel een verwevenheid met allerlei zaken die we wél steunen, en zo kom ik een beetje uit bij de vraag van de heer De Loor. Zo loopt in Brugge een project waarbij de twee LOP's zijn betrokken: het LOP basisonderwijs en het LOP secundair onderwijs. Hoewel er in Brugge een universiteit is gevestigd, organiseert men dat daar dus ook. In Brugge ondersteunen we het LOP, en die steun is gekoppeld aan een proeftuin. Als die proeftuin erdoor geraakt, wordt die ook gesteund. Hier en daar komt er geld van de Vlaamse Regering binnen omdat de projecten verbonden zijn aan andere initiatieven.

Ik heb nog niet systematisch een soort subsidiëring op poten gezet voor dit soort initiatieven. Daar wil ik mee wachten tot ik een duidelijk zicht heb op wat de succesfactoren zijn, wat de voorwaarden zijn voor kwaliteit en wat eventueel de financiële behoeften zijn.

Het is natuurlijk zo dat het in Leuven, Gent, Brussel, Antwerpen en Hasselt iets evidentier is, maar het loopt

ook in Brugge en in Oostende. In Oostende is geen universiteit. Ik denk dat je Vlaanderen wel zou moeten kunnen dekken als je ervan uitgaat dat het een goed type van initiatief is.

Ik neem uw zorg mee. De vraag is inderdaad of de lerarenopleidingen in de hogescholen en de universiteiten genoeg gespreid zijn om te zeggen dat je dit beschouwt als een vast onderdeel van ons algemeen Vlaams beleid.

De heer Dirk De Cock: Ik dank de minister. Ik neem mee dat we de specialistische kennis die hier en daar over deze domeinen al bestaat, bundelen en uitwerken in een geregulariseerd concept.

Ik denk dat de lokale besturen, die via het lokaal sociaal beleidsplan met naschoolse vorming ook aan huiswerkbegeleiding doen, de vraag kunnen stellen aan departementen lerarenopleiding.

We zullen hierover in de nabije toekomst nog veel meer horen. Ik denk dat het een positief verhaal is en dat we op die ingeslagen weg zullen moeten voortgaan om de kloof tussen kansarm en kansrijk te dichten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het uitblijven van de subsidieformulieren 2008 voor sportmanifestaties

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de minister, enkele weken geleden heb ik u in de commissie voor Sport een vraag gesteld over de subsidiëring van topsportevenementen. Ik heb toen aangekaart dat de criteria voor 2007 zodanig veranderd zijn dat er veel evenementen uit de boot vallen. De aanvraagformulieren werden ook zeer laat, pas op 8 januari 2007, op de site gezet.

Ik vroeg of u voor 2008 dezelfde criteria zou hanteren of dat u bijkomende criteria zou gebruiken. U hebt toen geantwoord: "In 2008 blijven dezelfde criteria behouden voor het toekennen van subsidies aan evenementen van Topsport Vlaanderen. Een extra criterium, namelijk evenementen die passen in het topsportbeleid, wordt toegevoegd." Ik veronderstel dat er daardoor nog meer evenementen gesubsidieerd zullen kunnen worden.

Vandaag is het 12 december, en de aanvraagformulieren voor 2008 zijn nog steeds niet beschikbaar op de website. Wanneer bent u van plan om dit te doen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, op basis van uw vraag heb ik geëist dat er onmiddellijk actie werd ondernomen. U hebt gelijk. Ik vind het niet goed dat deze formulieren te laat zouden verschijnen. Ze staan sinds vandaag, dankzij u, op de website.

Ik moet u wel zeggen dat er een misverstand is. De vorige ronde die in september behandeld is, bevat projecten tot en met april 2008. Voor de activiteiten en manifestaties die tot en met maart 2008 plaatsvinden, kon al een aanvraag ingediend worden in september laatstleden. Die periode was dus al ingedekt. Maar het is sowieso belangrijk dat de formulieren en het reglement duidelijk zichtbaar op de website staan.

Het reglement en de formulieren zijn ook aangepast, zodat het ook voor de volgende jaren van kracht is.

Er zijn twee indiendata: een in april en een in oktober. De eerste indiendatum geldt voor de activiteiten die in het najaar, tot het einde van het jaar, plaatsvinden. De indiendatum van 1 oktober zal handelen over de activiteiten die van januari tot juni georganiseerd worden.

Ik heb ook de criteria voor een deel uitgebreid, ook op basis van uw vraag van enkele weken geleden. Als criterium hebben we de aandacht voor gezinnen met kinderen toegevoegd, en we vragen ook aandacht voor de regio's waar er een relatief beperkt sportaanbod is. Het gaat hier dus over het reglement Sportend Vlaanderen, waarbinnen sportprojecten kunnen worden ingediend die passen in het Sport voor Allen-beleid.

Wat de manifestaties voor de topsport betreft, blijft vanzelfsprekend, zoals op de website staat, het reglement van kracht en gaan we de criteria niet aanpassen. Er was altijd een vraag over het onderdeel dat verdwenen is, met name de sportmanifestaties die niet tot de topsport gerekend konden worden, maar daar net onder vielen. In het kader van het aangepaste reglement voor Topsport is het wel mogelijk dat daarvoor aanvragen worden ingediend, op voorwaarde dat het gekoppeld is aan een specifieke jeugdactiviteit in functie van actieve promotie en talentdetectie.

Ik verwijs daarvoor naar de activiteit die in 2007 plaatsvond, onder meer naar aanleiding van het na-Tourcriterium in Wolvertem, waar ook het afscheid werd gevierd van Axel Merckx. Daar werd een activiteit aan gekoppeld, in het kader van samenwerking met de Vlaamse Wielerschool, met een proef voor jongeren en kinderen. Op die manier kon men ook subsidie krijgen.

Dat gaan we voortzetten. Er zijn meer mogelijkheden, maar het is nog altijd niet mijn bedoeling – en ik dacht

ook niet dat uw vraag daar oorspronkelijk over ging – om de topsportmanifestaties – die we hebben ingeperkt, omdat tot enkele jaren geleden zowat iedereen daaronder viel en de vraag rees om daar ordening in te krijgen – opnieuw te verruimen.

We gaan er strengere criteria aan koppelen, en we hebben zeker niet de bedoeling om de poort opnieuw open te zetten voor alle mogelijke manifestaties.

Ik maak een onderscheid tussen sportend Vlaanderen, dat we verduidelijken en voor een deel verruimen, en topsport, waarvoor ik de strenge criteria wens te behouden.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de minister, we hebben in de commissie de discussie gevoerd over topsport en subevenementen die daar jammer genoeg niet onder vallen.

U hebt toen ook beloofd dat u bereid was een onderzoek te doen naar eventuele bijkomende ondersteuningsmechanismen voor andere sportmanifestaties.

Over de criteria voor topsport hebt u wel degelijk gezegd dat er een extra criterium bijkomt, namelijk evenementen die passen in het topsportbeleid. Dat is eigenlijk een redelijk ruim criterium. Er werd dus beloofd om nog een ander criterium toe te voegen.

Minister Bert Anciaux: Mijn bedoeling is in ieder geval om de topsportmanifestaties die ondersteund worden niet uit te breiden. De sportmanifestaties die kunnen passen in een participatiebeleid, waar zoveel mogelijk doelgroepen aanwezig zijn die anders moeilijk tot sporten te bewegen zijn, kunnen wel op extra ondersteuning rekenen.

De verwijzing naar de website ging daar in eerste instantie over.

Mevrouw Martine Fournier: Het staat nog altijd niet op de website.

Minister Bert Anciaux: Wel op de website van het departement, vanaf half twee.

Mevrouw Martine Fournier: Ik zal het zelf eens controleren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de minister betreffende een eventuele verhoging van de VRT-dotatie

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de minister betreffende een eventuele verhoging van de VRT-dotatie

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik was een beetje verwonderd bij het lezen in Trends en een aantal kranten, dat u openlijk aankondigde dat er een dotatieverhoging voor de VRT zou komen. Ik was niet verwonderd over het feit als dusdanig. We weten dat u er steeds voorstander van bent geweest, samen met de leden van de meerderheid trouwens. Ik was wel verbaasd dat u nu reeds deze uitspraken doet. We vinden het een voorafname op het hele discours en een soort van engagement ten overstaan van de VRT.

We zijn het er allemaal over eens dat de financiële toestand van de VRT niet de beste is. Men zit er in een moeilijk parket. In het verleden is er regelmatig een en ander gebeurd: de kas is als het ware geplunderd, er is slecht bestuurd en er zijn prognoses gemaakt die niet zijn uitgekomen. De nieuwe gedelegeerd bestuurder heeft een breuk gemaakt met het verleden. Hij is duidelijk een nieuwe koers aan het varen, waarbij hij afstand neemt van wat er in het verleden is gebeurd en waarbij hij ook zijn eigen plannen, visies en standpunten heeft. Hij is die trouwens komen uitleggen in de commissie hier in het Vlaams Parlement op 5 november.

Was het niet wat voorbarig om deze uitspraken in de pers te doen? Er zijn immers nog heel wat onduidelikheden. Het evaluatiemoment moet er later komen. Pas dan kunnen wij in onze ogen een duidelijk zicht hebben op de situatie van de VRT. De gedelegeerd bestuurder heeft er ook over gesproken om binnen de drie jaar 10 percent efficiëntiewinst te maken. Hoe kunnen we nu in godsnaam op deze korte periode visionair zijn en zeggen dat hij die 10 percent zal halen? We moeten eerst zien wat de kosten zullen zijn in die periode. Dan is er het rapport van het Rekenhof dat inzake de productiehuisen een en ander te vertellen heeft. De productiehuisen zullen misschien bereid zijn om zelf wat water in de wijn te doen. Kunt u me eens uitleggen wat de resultaten daarvan zullen zijn? Aan de verzelfstandiging van het zenderpark zou de VRT meer dan een vette kluif moeten hebben. Wat zal die winst zijn? Ook dat kunnen we op dit ogenblik niet voorspellen, vermoed ik. Wat zijn de

effectieve opbrengsten uit eigen inkomsten in de toekomst? Kunt u daar een getal op plakken?

Dat zijn vijf onzekerheden, waardoor we nu niet kunnen zeggen dat de VRT dat geld daadwerkelijk nodig heeft. Daarenboven heeft de gedelegeerd bestuurder heel duidelijk gezegd dat de toestand beheersbaar is tot en met 2009. Hij zegt dat er geen enkel probleem is voor 2008 en zelfs geen probleem voor 2009. Pas dan, niet vandaag en niet in 2008, maar pas in 2009 kunnen we beslissen of de VRT extra geld nodig heeft. Intussen stel ik voor dat eerst eens de tering naar de nering wordt gezet en dat de VRT eens aantoot wat er kan en niet kan met alle centen die hij heeft, en dat zijn voldoende centen naar eigen zeggen. De VRT moet eerst eens zijn overtollig vet, zijn zwembandjes als het ware, kwijtspelen alvorens er kan worden gesproken over een verhoging van de middelen. Een engagement van het management ter zake is in onze ogen niet voldoende.

Ik citeer een kameraad, Wim Wienen, die me vanmorgen zei: "Bij een obese patiënt wordt toch ook eerst gekeken naar het kwijtgespeelde gewicht alvorens het voedingspatroon wordt aangepast?"

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik heb hier geluisterd naar het verhaal over de zwembandjes. De trilplaat wordt dus ingevoerd aan de Reyerslaan. Bij mij gaat het hier over het principe. Er zijn de afgelopen maanden een aantal bochten genomen. Ik vraag me af of er niet opzettelijk mist wordt gespuid. Eerst zei de heer Mary over niet genoeg geld te beschikken om de opdracht waar te maken, met de digitale droom die hij had. De heer Van Roe zei net toen hij wegging, dat hij weliswaar orde op zaken had gesteld, maar dat, als het zo doorging, er nog altijd te weinig geld was. Dan was er de heer Wauters. Bij de hoorzitting en de voorstelling van de jaarrekening had die nochtans gezegd dat het allemaal niet zo erg was. Eerst was er een doemscenario, maar tot onze grote verbazing zei hij dat het allemaal niet zo erg was en dat hij wel zou snijden, niet tot op het bot, maar tot aan de spieren. Nu hoor ik, op basis van dat stukje in Trends en de nasleep vandaag in de kranten, dat er misschien toch in wat extra geld moet worden voorzien, daar het anders fout loopt, dat het een preciaire situatie is en dat ze niet rondkomen.

Als we al die uitspraken in ogenschouw nemen, dan vraag ik me af wat nu de echte verklaring is. Die zou ik eigenlijk willen weten. Ik ga u niet vervelen met alle VRT-cijfers, maar er zit een logica in. Er werd hier daarnet al gesproken over de tering naar de nering zetten. De vraag naar bijkomend geld is eigenlijk al oud. Uw voorgangers hebben dat ook meegemaakt. Als ik alle beheersovereenkomsten met de VRT tot nu toe

analyseer, en ik bekijk de inkomsten en de uitgaven, dan stel ik vast dat er daadwerkelijk sprake is van een rode draad, namelijk dat het nooit klopt. De VRT heeft zich eigenlijk nooit gehouden aan die beheersovereenkomst en de inkomsten en uitgaven. Er was altijd sprake van een variatie. Dat werd weliswaar netjes aangepast in een jaarrekening en netjes geklasseerd. Dat moet ook zo: er is ook een controle op. We zien echter dat de Reyerslaan voortdurend de hand ophoudt, dat de omroep niet rondkomt. Ik heb dat nog eens aangehaald: vroeger waren er in de productiesector zware technische investeringen nodig om televisie te maken. Wat men ook moge beweren, tegenwoordig is dat goedkoper geworden. Er is meer efficiëntie en zo meer.

Dit geeft me dus een vreemd gevoel. Het persbericht van de VRT was mijn motivering om hierover een vraag te stellen. Mijnheer de minister, uw woordvoerder zei immers dat dit alles nog niet zeker is, maar de VRT heeft een persbericht verzonden met de mededeling dat de zender verheugd is dat die bijkomende middelen er gaan komen, zo net na sinterklaas. Ze stellen dat al het geld dat ze nodig hebben om voort te doen, om die putten te dichten, eraan komt. Dan moet ik afgaan op de verklaringen van uw woordvoerder. Die stelt dat dit nog niet zeker is, dat het zal worden onderzocht, dat er wordt gewacht op het Rekenhof wat Woestijnvis betreft. Ik vind dat dit laatste een heel andere discussie is, die niets te maken heeft met de middelen die de VRT nodig heeft. Maar de VRT is dus verheugd en orakelt.

Die financiering blijft nog altijd wat ondoorzichtig. In 2006 mocht er sprake zijn van 91 miljoen euro aan eigen inkomsten. Ze hebben dat echter op 183 miljoen euro vastgelegd. Dat is dus veel meer. Dan zeg ik: het lukt aardig met die eigen inkomsten. Nu wordt er verkondigd dat dat volgend jaar zal veranderen. Ik vind het vrij vooruitziend te kunnen voorspellen wat er volgend jaar of over twee jaar gaat binnenkomen in die reclamesector. Het is de eerste maal dat ik meemaak dat iemand zegt wat de omzet dan zal zijn. In de commerciële sector wordt er meestal per kwartaal gewerkt. Alleen de VRT doet dat blijkbaar op jaarlijkse of tweejaarlijkse basis. Misschien hebben ze daar wel een gave die de mensen in de reclamesector niet hebben. Dat verklaart misschien waarom de heren Van Hecke en Mary nu werkzaam zijn in de reclamesector. Ik weet het niet, maar dat is volledige terzijde.

De VRT heeft extra geld nodig, maar anderzijds hoor ik steeds meer over extra financiering door de minister van Jeugd en de minister van Economie. Er worden programma's gefinancierd vanuit een aantal domeinen. Dat doet bij mij enorm veel vragen rijzen. In de Reyerslaan houdt men de hand op. De rekening klopt weer niet. De VRT verkondigt wildweg efficiënt te zullen worden. Als u de bewijzen hebt, zou ik die graag eens willen zien. Dat is toch onze taak, vooral die van de commissie voor

Media. Als ze zeggen efficiënt te zullen worden, krijgen ze geld. Dat is een beetje als een student nu al belonen die belooft goed te zullen studeren en misschien goede punten te zullen halen. Dat zou ik zeer jammer vinden. De openbare omroep kost de Vlaamse Gemeenschap erg veel. Dan moet er echt wel eens letterlijk worden gedaan over de centen, en niet over beloften die lucht zijn.

Mijnheer de minister, geeft u de garantie dat de VRT dat extra geld zal krijgen?

En twee – u voelt het al komen – de commerciële sector zal protesteren. Voorziet u in compensaties voor de commerciële partners om zo alles in evenwicht te houden en de voorlopige pax media te behouden? U blijft heel vaag op dat gebied.

Dit is een heel eigenaardig verhaal aan het worden, waar ik kop noch staart aan krijg. Ik reken dus op een heel duidelijk antwoord.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de vragen verwonderen me een beetje. Wat ik gezegd heb in de pers, heb ik hier ook gezegd op 10 oktober naar aanleiding van een actualiteitsdebat, het zogenaamde 'Woestijnvisdebat'. We hebben de zaak toen uitvoerig besproken. Enkele weken geleden gaf ik een interview aan AVI, een vakblad voor de audiovisuele sector dat u ongetwijfeld kent, mijnheer Verstrepen. Het werd opgepikt door Trends en werd vervolgens ook door de andere pers overgenomen.

Ik heb aan de pers gezegd wat ik toen ook hier heb verteld: de regering heeft naar aanleiding van de begroting 2008 beslist om het evaluatiemoment voor de VRT te vervroegen. We vervroegen het naar het moment van de begrotingscontrole in 2008. De evaluatie krijgt ook een andere finaliteit, want u weet dat de evaluatie die werd opgenomen in de beheersovereenkomst en die tegen medio 2008 gepland was, de bedoeling had om te beslissen of er een bijkomend informatiekanaal moet komen. We hebben beslist om het evaluatiemoment te vervroegen in functie van de financiële situatie.

Ik heb hier toen publiekelijk gezegd dat het wordt gekoppeld aan drie voorwaarden. Een, maakt de VRT de efficiëntieoefening die we hebben opgelegd? Twee, wat staat in het rapport van het Rekenhof? U kunt misschien zeggen dat het niets ter zake doet, maar we hebben toen algemeen de wil uitgesproken om klaarheid te krijgen over de productiekosten. Drie dus, we moeten een evaluatie hebben aan de hand van de eigen inkomsten van de VRT. Het probleem is immers dat in

de beheersovereenkomst de eigen inkomsten overschat worden, waardoor het financiële plaatje niet klopt.

Betekent dit dat de efficiëntieoefening teruggeschroefd wordt? Neen, integendeel, de efficiëntieoefening begon onder de heer Van Roe, en ik kan u vertellen dat de heer Wauters nog een tandje bij gestoken heeft. Hij is me komen zeggen dat er geen enkel tekort meer zal zijn voor wat 2007 betreft. Hij heeft de inspanning versneld en de efficiëntie vergroot.

De opdracht blijft bestaan. Het gaat om een gigantische opdracht: het terugschroeven van de productiekosten met 10 percent. En de VRT zal tegen 2011 een efficiëntieoefening doen ten belope van 40 miljoen euro. Deze opdracht blijft onverkort gelden.

Mijnheer Verstrepen, u verwijst naar de reclame-inkomsten, maar ik wijs u erop dat 2007 een jaar is met minder reclame-inkomsten voor de VRT. Niettemin slaagt het huidige management erin om het verwachte tekort aan de hand van de efficiëntieoefening weg te werken. De inspanning is heel groot. Ik wil niet op de zaken vooruitlopen en wacht het rapport in januari af. Dan kan ik het met de collega's in de regering bespreken naar aanleiding van de begrotingscontrole. Ik heb wel al gezegd dat ik verwacht dat, ondanks de zware inspanningen, het financiële plaatje niet zal kloppen. Ik herhaal publiekelijk wat ik aan de pers heb gezegd en wat ik hier al eerder heb gezegd in de plenaire vergadering: als blijkt dat het financiële plaatje niet klopt, zal ik mijn verantwoordelijkheid opnemen.

Ik ga niet in op een van uw voorstellen: ik zal niet snijden in de opdracht van de VRT. U kunt natuurlijk zeggen dat we de opdracht moeten terugschroeven, dat de VRT minder taken moet hebben en dat de VRT niet langer een brede omroep moet zijn met een hoog bereik. Ik wil de bestaande opdracht behouden en als blijkt dat ondanks de heel zware inspanning, het financiële plaatje niet in evenwicht is, dan wil ik mijn politieke verantwoordelijkheid opnemen. Dat zal gebeuren naar aanleiding van de begrotingscontrole.

Op de vraag of het nu al voor 100 percent zeker is dat er een verhoging vanwege de overheid komt, antwoord ik dus 'neen'. Ik wil alles evalueren aan de hand van de drie genoemde zaken. Over de oefening krijg ik tot nog toe een mondelinge rapportage. Die oefening verloopt heel ernstig en correct. Als zou blijken dat de zaak niet in evenwicht is, dan moet ik mijn verantwoordelijkheid nemen.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, de pers is natuurlijk de pers, en misschien werden uw woorden hier en daar een beetje vervormd, maar uiteindelijk blijkt eruit toch dat u gezegd zou hebben dat men op steun kan rekenen. In de huidige situatie en wegens

het feit dat over alles nog beslist moet worden, hebt u het management tevreden gesteld met een dode mus.

Ik wil nog één ding citeren uit de gedachtewisseling over de rapportering over de beheersovereenkomst en het jaarverslag 2006 van de VRT. Ik citeer de heer Wauters. "De totale middelen ingeschreven in de beheersovereenkomst zijn correct, al is er, zoals de heer Van Roe al aanhaalde, een probleem met de inschatting van de eigen inkomsten door de VRT zelf. (...) De VRT verkeert niet in financiële ademnood. De financiële toestand is beheersbaar voor 2008 en 2009." Pankvoetbal is dus niet nodig.

De heer Jurgen Verstrepen: Voor mij gaat het nog altijd om het principe dat u uw politieke verantwoordelijkheid neemt. U moet niet in de middelen van de VRT gaan snijden en geen mensen ontslaan omwille van tekorten die in het verleden werden opgebouwd. Die tekorten zijn opgebouwd door een visie, een plan en de invulling van de beheersovereenkomst. De verantwoordelijkheid ligt bij het management van de VRT. Het gaat nog altijd over belastinggeld. Ik vind het heel fijn – en dat meen ik – dat u uw politieke verantwoordelijkheid wilt nemen en de tekorten wilt aanvullen. Men heeft die keuze gemaakt om de openbare omroep te laten bestaan en verder te financieren en niet te commercialiseren of privatiseren. Alleen vind ik dat men daar te gemakkelijk mee weggeraakt. We komen van ver inzake financiering en transparantie. We zijn op korte tijd tot het punt gekomen dat de VRT zich moet verantwoorden. Vroeger werden alleen maar de inkomsten en uitgaven meegedeeld. Op een of andere manier ontbreekt nu weer de verantwoordelijkheid. Men kan moeilijk de nieuwe ceo of afgevaardigd bestuurder ineens verantwoordelijk stellen en een kleiner budget geven omdat zijn voorgangers alles door deuren en ramen hebben gegooid. Dat ligt op mijn maag. Er zijn verantwoordelijken voor die financiële put. Ze hebben de reserves opgesoupeerd. Het heeft geen zin om te blijven doorbomen over het verleden, dat weet ik wel. De nieuwe managers zitten met de problemen die hun voorgangers gecreëerd hebben. U hebt afspraken gemaakt, een budget vastgelegd en nu wilt u de tekorten aanvullen. Dat moet gebeuren met belastinggeld. Niet iedereen vindt dat fijn.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik ben ook nooit voorstander geweest van de aankondigingspolitiek. Maar men moet natuurlijk ook alles goed lezen en bekijken. Ik heb het zeer boeiende interview met de minister gelezen. Men zou zich kunnen afvragen of het niet vreemd is naar aanleiding van de begroting 2008. Maar ik heb daar geen nieuws gelezen. Ook het element van wachten op het Rekenhof, dat wisten we allemaal.

Bij de evaluatie van de beheersovereenkomst heb ik gesteld: als zou blijken dat de openbare omroep in de problemen komt, omwille van het mismanagement uit het verleden, dan moeten wij als parlement onze verantwoordelijkheid nemen en desnoods extra middelen toekennen. De omroep moet kunnen draaien. Ik heb daarvoor zware kritiek gekregen, onder meer van de heer Verstrepen. Dat was de zogenaamde zware bocht van CD&V. Daar was allemaal niets over te maken. Men zou kunnen zeggen dat het pure perceptie is. Men zou kunnen zeggen dat u voor uw beurt gesproken hebt. Uit de interviews kan ik dat niet besluiten. U hebt gewoon gezegd wat u in het parlement al zei. Ik steun u ten volle. Dat doet mijn hele fractie. Als de openbare omroep meer middelen nodig heeft om te voldoen aan zijn kernopdrachten, dan moet hij dat verdienen.

We moeten de evaluatie inderdaad afwachten. We kunnen getuigen over de stukken die we nu krijgen. De gedelegeerd bestuurder en de raad van bestuur doen knap werk en zitten op schema. Het Vlaams Parlement moet dan ook woord houden en bij de begrotingscontrole extra middelen geven aan de openbare omroep om verder te functioneren.

Mijnheer de minister, zijn er al middelen geprovisioneerd voor de VRT? Ik heb me laten vertellen dat het gaat over 10 miljoen euro. Dat zou de moeite waard zijn. Zo geven we de zekerheid aan de VRT dat hij goed kan blijven functioneren.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Als het parlement overweegt om de middelen voor de VRT te verhogen, dan wil ik aandacht vragen voor de teletekstondertiteling. Vorige week heb ik een ontmoetingsavond bijgewoond waar teletekstgebruikers werden geïnformeerd. De VRT heeft grote inspanningen gedaan. Momenteel wordt 65 percent van de Nederlandstalige programma's ondertiteld. Over twee jaar moet dat 95 percent worden. De VRT wil dat graag doen, maar dat is onmogelijk zonder extra middelen. Als er wordt overwogen om bijkomende middelen toe te kennen, dan ook graag voor de teletekstondertiteling.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Zoals ik twee jaar geleden al heb gezegd, we blijven hem missen. Hij komt hier altijd weer boven, ik zal zijn naam niet noemen. Ik hoef dat ook niet te doen, want u kent hem.

De twee vragenstellers zijn zeer verrast, maar ik niet. Ik kan de minister volgen. We hebben al een debat gevoerd over Woestijnvis waaruit bleek dat er tekorten zouden ontstaan en dat de evaluatie die in de beheersovereenkomst stond, zou worden vervroegd. Ik ben het helemaal

niet eens met wat u zegt, mijnheer Verstrepen. U zegt dat de beheersovereenkomsten nooit zijn nageleefd. Dat klopt helemaal niet. Ik heb u dat ook nooit horen zeggen bij de evaluatie van de beheersovereenkomsten. Ze hebben een financieel eindresultaat en tot nu toe zijn ze nageleefd. We wisten van in het begin dat de reserves werden opgebruikt in de vorige beheersovereenkomst. U moet hier dus niet verrast staan doen. De beheersovereenkomst is gewoon uitgevoerd zoals ze werd overeengekomen.

U hebt vragen over de extra middelen. Het is duidelijk dat er een misinschatting was van de inkomsten. Als minister Bourgeois meer middelen vraagt voor de VRT, kan hij op onze steun rekenen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, u hebt me twee keer blij gemaakt. Dat gebeurt niet veel. De eerste keer was omdat u zegt dat ik altijd gelijk heb gehad inzake de beheersovereenkomst, dat we de VRT altijd ondergefinancierd hebben. Wat me nog blijer maakt, is dat u ook de daad bij het woord gaat voegen en 10 of 15 miljoen euro zult geven. Deze rijke Vlaamse Regering heeft inderdaad geld genoeg om de VRT te geven wat hem toekomt, omdat hij zijn werk goed doet.

Minister Geert Bourgeois: Wat u zegt, klopt niet, mijnheer Stassen. Als de beheersovereenkomst niet uitkomt op een evenwicht, heeft dat te maken met terugvallende inkomsten via reclame en met een overschatting van de eigen inkomsten. Dat heb ik hier meermaals gezegd, en dat is ook bewezen.

De efficiëntieoefening blijft overeind. De VRT neemt dus ten volle zijn verantwoordelijkheid, mijnheer Verstrepen. Ik ben het eens met de gedelegeerd bestuur, die zegt: "Ik zal snijden, maar niet in de spieren en niet tot op het bot."

We moeten de opdracht die we geformuleerd hebben, behouden. Er moeten voldoende middelen zijn om die opdracht te financieren. Dat is een heel belangrijk gegeven. De regering heeft beslist om de evaluatie te vervroegen. Bij de begrotingsevaluatie komt er een beslissing, in functie van de drie zaken die ik vooropgesteld heb. Dat is mijns inziens een zeer verstandige beslissing.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, we kunnen hieruit besluiten dat het misschien wat ongelukkig was om zo prematuur zo snel bepaalde uitspraken te doen. Wij vinden dat we de echte beslissing pas mogen nemen als er duidelijkheid komt omtrent de vijf vragen die ik gesteld heb.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb net gezegd dat het daarvan zal afhangen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Decaluwe, ik heb inderdaad kritiek gegeven. Ik zal even toelichten waarom ik dat gedaan heb. Je kunt de VRT extra middelen geven omdat ze tekorten hebben die te wijten zijn aan het management uit het verleden, en omdat de functionering vandaag in gevaar komt. Dan financier je stukken uit het verleden die een weerslag hebben op vandaag. Het wordt echter een heel ander verhaal wanneer de VRT dat extra geld gebruikt voor nieuwe projecten die nu in de pijplijn zitten. Gaan ze het geld gebruiken om tekorten uit het verleden te compenseren of om nieuwe projecten te financieren? Dat is een afglijnde vraag.

Mijnheer Vandenbossche, u hebt gelijk omdat u het hebt over het eindresultaat. Ik heb dat echter niet gezegd. Ik heb dat in mijn uiteenzetting zeer duidelijk vermeden. Ik heb gezegd dat het zich niet houden aan de beheersovereenkomst te maken had met de projecties die gemaakt werden op inkomsten en uitgaven in de jaarrekening. Daar ging het over, en niet over het einde van de rit, want dat plaatje moet sowieso kloppen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, mochten we in de situatie zitten van de RTBF, dan zouden we de kraan ook dichtdraaien, omdat dat geen objectieve omroep is. De VRT werkt meer dan behoorlijk, daarom steunen wij de extra middelen voor de VRT ten volle. *(Rumoer/Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tijdelijke huisvesting van meisjes in de jeugdinstelling De Markt in Mol

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tijdelijke huisvesting van meisjes in de jeugdinstelling De Markt in Mol

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is de afgelopen weken commotie ontstaan over de gemeenschapsinstelling in Mol, meer bepaald over het feit dat er tien nieuwe plaatsen toegekend zijn voor jongens in de open instelling en tien plaatsen voor meisjes in een gesloten paviljoen.

Onze fractie vindt het een goede zaak dat er extra plaatsen worden gecreëerd. We moeten snel en adequaat kunnen inspelen op de problematiek van de jongeren uit

deze doelgroepen. Door extra plaatsen te voorzien voor meisjes in een instelling met een lange traditie in de opvang van jongens, zullen er wellicht strubbelingen ontstaan tussen de directie en het personeel. Dat is geen goede zaak voor de opvang van de jongeren, noch voor de werking van de instelling. Dat is nefast voor een instelling als die van Mol. In zo'n instelling moet er rust heersen om het opvoedkundig project naar behoren te kunnen uitvoeren. Men moet de jongeren structuren kunnen aanbieden. Zij moeten opnieuw geïntegreerd worden, en daartoe moeten de neuzen in dezelfde richting staan.

We moeten oog hebben voor de bezwaren die zijn geuit door het personeel. Die bezwaren zijn vooral van praktische aard. Zo is er sprake van een aantal infrastructuurle aanpassingen omdat de instelling niet voorzien is voor de opvang van meisjes. De veiligheidskamer voor jongens zou nu ook voor meisjes moeten worden gebruikt. Ook de honderd meter afstand voor jongeren in een crisissituatie mag niet worden onderschat. Meisjes moeten van het meisjespaviljoen worden overgebracht naar die crisisafdeling. Verder moet ook rekening worden gehouden met het gebrek aan privacy in de veiligheidskamer, nu daar ook meisjes zouden worden opgevangen. Tot slot is er nog een belangrijk infrastructureel probleem. De infrastructuur is niet voorzien voor de opvang van meisjes in een gesloten paviljoen. Dat zou kunnen leiden tot ontsnappingen.

Mijnheer de minister, afgelopen weekend hebt u een bezoek gebracht aan de instelling. U hebt daar lange gesprekken gevoerd en er zou niet echt een oplossing uit de bus zijn gekomen. Ik heb in de pers gelezen dat u het personeel enigszins verwijt dat het een negatieve ingesteldheid zou hebben, waardoor de slaagkansen van het project bij voorbaat zouden worden gehypothekeerd.

Minister Steven Vanackere: Ik heb daar zeker niets geïnsinueerd dat afbreuk zou hebben gedaan aan het professionalisme van het personeel. Dat wil ik meteen rechtzetten. Ik was geschokt door deze berichtgeving als zou het gaan om een selffulfilling prophecy. Er is geen sprake van dat ik zulke uitspraken zou hebben gedaan. Dat misverstand wilde ik meteen van de baan hebben.

De heer Hans Schoofs: Ik aanvaard deze uitleg, mijnheer de minister.

Ik ben van Mol en ik ken de instelling. Ik ken ook een aantal mensen die daar tewerkgesteld zijn. Zij doen hun werk met hart en ziel. We mogen niet vergeten onder welke druk die mensen staan in hun taak om deze doelgroep van jongeren op te voeden.

Mijnheer de minister, waarom kunnen we niet blijven bij de iets oudere organisatie die heeft bewezen dat ze

goed functioneert? Daarbij zouden we een gescheiden aanpak van de doelgroepjongeren behouden.

We hadden de plaatsen eventueel ook in Beernem kunnen onderbrengen. In Mol hadden we kunnen zorgen voor de uitbreiding voor jongens.

Mijnheer de minister, wat was het resultaat van uw gesprek? U hebt daarnet een rechtzetting gedaan over de uitspraken die in de pers zijn verschenen. Wat is er ter plaatse daadwerkelijk uit het overleg naar voren gekomen? Hoe garandeert u dat er in de toekomst geen ontsnappingsmogelijkheden zijn als ook meisjes in Mol worden opgevangen? De infrastructuur is er op dit moment in alle geval onvoldoende.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal trachten niet te herhalen wat de heer Schoofs heeft gezegd. De afgelopen weken werd er heel wat aandacht geschonken aan dit dossier, dat maatschappelijk absoluut relevant is.

Mijnheer de minister, op uw advies heeft de regering vorige zomer een beslissing genomen om tien gesloten plaatsen voor meisjes op te richten in een open gemeenschapsinstelling voor jongens in Mol. De reden daarvoor was dat in Beernem tien gesloten plaatsen voor meisjes werden omgezet naar open plaatsen.

In de sector, bij het personeel van de gemeenschapsinstellingen, is daar heel wat commotie over ontstaan. In de media stond dat u dit weekend een bezoek hebt gebracht aan de gemeenschapsinstelling in Mol en dat u de noden van de mensen hebt kunnen aanhoren. Nadat u de petitie hebt ontvangen, hebt u meegedeeld dat u bij uw beslissing blijft.

Mijnheer de minister, we zijn ons allemaal van bewust van het probleem. De mensen die er het nauwst bij betrokken zijn, hebben de moeilijkheden ook aangekaart. U hebt getracht zo snel mogelijk een efficiënte oplossing te bieden. Er is gebleken dat het niet zo evident zal zijn om tien meisjes in een gesloten instelling te plaatsen binnen een open gemeenschapsinstelling. Een open instelling houdt in dat de jongeren vrijwel vrij kunnen rondlopen en dat de meisjes in een kooi geplaatst zullen worden. We kunnen natuurlijk vragen stellen over de basisrechten van die meisjes die worden opgesloten in containers.

Daarnaast hebt u ook besloten dat het verblijf van deze meisjes maximaal één maand mag duren. Welke garantie kunt u geven dat dit effectief zo zal zijn?

Het is ook heel belangrijk dat jongeren in deze situatie zo dicht mogelijk bij de thuisomgeving kunnen worden

opgevangen. Dat is een heel groot probleem, ook in de regio Antwerpen-Limburg, en zelfs Vlaams-Brabant. Op dat vlak hebt u zeker het regionaliteitsprincipe gehanteerd en gesteld dat er een oplossing moet worden gevonden in die regio. Ik hoop alleen dat dit principe niet onderhevig wordt aan het kortverblijf.

Een kortverblijf in Mol duurt maximaal één maand. Dat betekent dat de jongere daarna terug naar Beernem verhuist. Daardoor wordt het regionaliteitsprincipe uitgehold. Daarnaast is er ook nog het probleem van de zogenaamde oneigenlijke plaatsingen. In de toekomst moeten we daar zeker aandacht aan schenken. In De Markt in Mol zijn heel wat jongeren aanwezig die daar niet thuishoren. Het gaat om jongeren met een zeer specifieke, ernstige psychiatrische stoornis. Het is niet de taak van De Markt in Mol om psychiatrische hulp te verlenen, maar wel om een opvoedkundig pakket aan te bieden. Er is een structureel probleem. De overheid moet daar een oplossing voor vinden.

De crisisopvang is niet evident in deze situatie. Beveiligde crisiskamers en de crisisopvang bevinden zich in de open gedeelten voor de jongens. Het is dus niet zo eenvoudig om daar zo maar een meisje naartoe te brengen.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal concrete vragen.

Hebt u al stappen gezet om een concreet plan voor een volwaardige gemeenschapsinstelling voor de regio's Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant te ontwikkelen? Houdt u hierbij rekening met de behoefte aan een open en een gesloten vleugel voor de opvang van meisjes?

Welke garanties kunt u bieden dat het steeds om een kortverblijf zal gaan? Zult u dit decretaal vastleggen?

Zult u stappen zetten om in de toekomst een structurele oplossing voor het probleem van de oneigenlijke plaatsingen te vinden?

Mijn laatste vraag betreft het regionaliteitsprincipe. Ik vind het alvast belangrijk hierover de nodige duidelijkheid te krijgen. Het gaat om meisjes die gedurende een maand in Mol worden opgevangen. Wat gebeurt er na die maand met meisjes uit de regio? Wat gebeurt er met meisjes uit Oostende die plots dringend moeten worden opgevangen? Indien er in Beernem geen plaats blijkt te zijn, zullen die meisjes misschien naar Mol worden gebracht. Blijft het regionaliteitsprincipe in dit geval overeind?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst en vooral benadrukken dat we ons niet in een conflictsituatie bevinden. De heer Schoofs heeft dit

daarnet beweerd. Ik heb de instelling te Mol vorig weekend bezocht. Dat bezoek was niet bedoeld om de uitvoering van de hier aangekaarte beslissing te controleren. Het bezoek stond wel gedeeltelijk in het teken van de in de loop van de zomermaanden genomen beslissingen. Het ging evenwel om een normaal bezoek. Ik tracht in een ijlt tempo zo veel mogelijk binnen mijn beleidsdomein thuishorende gemeenschapsinstellingen en -voorzieningen te bezoeken.

Zoals de heer Schoofs daarnet heeft benadrukt, bestaat het personeel van de gemeenschapsinstelling te Mol uit professionals. Ik heb het hier over het personeel en over de directie. Het gaat om professionele mensen die goede resultaten willen behalen. Tijdens mijn bezoek is een meningsverschil naar voren gekomen en zijn verschillende bekommernissen geuit. Dit betekent echter niet dat het om een conflict gaat. Ik hoop overigens dat de discussie die wij hier nu voeren, een bijdrage tot een beter begrip kan leveren. Ik hoop zeker dat onze discussie geen conflict zal doen losbarsten. Gezien het professionalisme van de betrokkenen, geloof ik alvast niet dat dit zal gebeuren.

Ik zal even toelichten waar het precies om gaat. De Vlaamse overheid beschikt in Beernem slechts over 40 opvangplaatsen voor meisjes. Er is echter vooral behoefte aan meer open plaatsen. Ingevolge een eerder genomen beslissing mogen meisjes jonger dan 14 jaar niet meer in een gesloten instelling worden geplaatst. De vroegere leeftijdsgrens voor een plaatsing in een gesloten instelling was 12 jaar. De wijziging in de regelgeving heeft tot een strengere benadering van de leeftijdsgrenzen geleid.

Het was afgelopen zomer niet onze eerste bekommernis meer gesloten plaatsen te creëren. We hebben overigens eerst inspanningen geleverd om twintig open plaatsen te creëren. Om in Beernem bijkomende open plaatsen te creëren, zijn tien gesloten plaatsen in Beernem door open plaatsen vervangen. Daardoor is de behoefte ontstaan om deze omvorming door de creatie van bijkomende gesloten plaatsen voor meisjes te compenseren.

Om een aantal redenen hebben we besloten om die gesloten plaatsen in Mol te creëren. Mevrouw De Wachter heeft de belangrijkste reden daarnet zelf al aangehaald. We trachten zo veel mogelijk gezinsgericht te werken. Vanuit die logica is het uiteraard niet interessant om slechts op een enkele plaats in Vlaanderen over gesloten plaatsen te beschikken. We mogen overigens niet vergeten dat 63 percent van de meisjes die zich momenteel in een gesloten inrichting bevinden, uit Limburg, Antwerpen en Vlaams-Brabant afkomstig is. Voor ouders die de band met hun kind willen behouden, gaat het al snel over een afstand van 150 kilometer. Er was dan ook een behoefte aan bijkomende plaatsen in de omgeving van Mol.

Gezien het gebrek aan gesloten plaatsen voor meisjes was de druk relatief hoog. We konden het ons in elk geval niet permitteren de situatie bij het oude te laten.

De bedoeling was ook om snel te kunnen operationaliseren. We hadden het gevoel dat we met de vraag naar extra plaatsen niet eerst procedures voor nieuwe bouwvergunningen konden opstarten. Het voordeel van De Markt in Mol is dat er al bouwwerken aan de gang waren. Het gaat om een modulaire bouw, geen containers. Ik ben het gaan bezoeken en ik verzeker u dat het niet om containers gaat. In deze modulaire bouw kunnen in een relatief goede en comfortabele context tien meisjes worden opgevangen. Er zijn twaalf kamers, waardoor het mogelijk is om in geval van een crisis binnen de modulaire bouw aan crisisopvang te doen of iemand te isoleren als dat nodig is.

Die identieke modulaire bouw is vandaag al tot tevredenheid van het personeel aanwezig op het gesloten gedeelte van De Kempen in Mol. Dat functioneert. Er zijn geen klachten over. Wat meer is, bij mijn bezoek aan de gesloten inrichting heb ik gemerkt dat heel veel jongeren verkiezen om daar te verblijven, liever dan in de zogenaamde harde gebouwen. Het is inderdaad de bedoeling dat de verblijfsduur beperkt blijft tot één maand. Het gaat over wat men noemt 'externe timeouts'. Mevrouw De Wachter zei daarnet dat ze daarna terug moeten naar Beernem. Neen, eigenlijk is het de bedoeling dat er een snelle terugkeer mogelijk is naar de context van waar ze uitkomen. Het is duidelijk dat er afspraken moeten worden gemaakt met de jeugdrechters, zodat ze respecteren dat het om opvang van korte duur gaat. Dat verklaart meteen al waarom we denken dat de modulaire bouw en dat wat vandaag beschikbaar is, in een relatief goede context mogelijk is.

Ik wil ook een kanttekening maken bij het idee dat gemengde opvang per definitie problematisch is. Voorbeelden uit Nederland en Vlaanderen tonen aan dat dit niet per definitie problematischer moet zijn dan gescheiden opvang. Ik benadruk – dat heb ik ten opzichte van de syndicaal afgevaardigden in alle duidelijkheid gesteld toen ik in Mol was – dat deze modulaire bouw niet de ambitie heeft om er voor eeuwig te zijn. Het stopt hoe dan ook binnen vijf jaar in termen van toelating. Hoe sneller een definitievere oplossing kan worden gevonden, hoe beter. In afwachting daarvan is het resultaat van deze beslissing dat er 20 extra plaatsen zijn in de gemeenschapsinstellingen. Die zijn ook nodig. Ik ga ervan uit dat de goede professionele ingesteldheid van de betrokkenen mogelijk zal maken dat er goede resultaten worden geboekt.

Ik benadruk ook dat deze nieuwe module geenszins afbreuk doet aan de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap om in een sterkere omkadering te voorzien en te streven naar leefgroepen van tien in plaats

van twaalf jongeren. Op die manier is er meer omkadering per jongere. Er bestaan uiteraard geen garanties dat er geen ontsnappingen zullen zijn, niet in gesloten en open instellingen.

Mevrouw De Wachter kaartte nog een heel belangrijk onderwerp aan, namelijk dat van de zogenaamde – en ik ben blij dat ze dit woord heeft gebruikt – oneigenlijke plaatsing. Daarmee wordt bedoeld dat te veel jongeren die een psychiatrische problematiek hebben en die psychofarmaca nodig hebben, terechtkomen in onze gemeenschapsinstellingen. Ik zal daar klaar en duidelijk over zijn. De gemeenschapsinstellingen hebben niet de opdracht om aan psychiatrie te doen. Ik vraag u echter wie er in dit land verantwoordelijk is om ervoor te zorgen dat er voldoende psychiatrische opvang is voor personen die dergelijke zorg nodig hebben. Het antwoord is de federale overheid. Het doet me genoegen dat u dit signaleert als een probleem. Ik zie dat ook als een probleem en ga ervan uit dat we ofwel vanuit de federale overheid sterkere stappen zien ofwel dat de gemeenschappen meer verantwoordelijkheid krijgen. Ze moeten dan uiteraard de middelen krijgen om te voorzien in de opvang van jongeren met psychiatrische problemen.

De Vlaamse Gemeenschap onderneemt vandaag al zaken omdat we dit probleem kennen.

We geven psychiatrische ondersteuning aan de gemeenschapsinstellingen via twee projecten. Ons eigen OPZ van Geel, dat gedeeltelijk wordt gefinancierd met geld van de Vlaamse Gemeenschap, laten we werken voor de gemeenschapsinstellingen in Mol. Er wordt daarvoor 300.000 euro uitgetrokken en daarmee worden jaarlijks honderd jongeren geholpen. Een tweede inspanning is wat in het jargon een “outreachingproject” wordt genoemd. Dat project gaat uit van het psychiatrisch centrum van Sleidinge, dat uiteraard niet onder de Vlaamse bevoegdheden valt. Met 280.000 euro per jaar zorgen we ervoor dat ook voor de meisjes in Beernem en de jongens in Ruiselede in psychiatrische ondersteuning wordt voorzien. Volgende vrijdag zal ik de ministerraad voorstellen om met die steun door te gaan.

Daarnaast onderhandelen we zo veel als mogelijk met de federale overheid om de capaciteit inzake kinder- en jongerenpsychiatrie uit te breiden. Dat leidde tot een protocol waarbij het federale niveau in totaal zestien forensische K-bedden en vijftien crisisbedden extra naar de Vlaamse Gemeenschap heeft overgeheveld. Zo kan men niet alleen in Antwerpen en Geel maar ook in Sleidinge en Kortrijk extra capaciteit aanbieden. Verder zijn er in de gewone kinderpsychiatrie, op basis van de gesprekken met het federale niveau, nog eens 27 K-bedden bij gekomen.

Voor het uitbreidingsbeleid voor personen met een handicap – met inbegrip van jongeren met een licht mentale

handicap en jongeren met gedrags- of emotionele stoornissen – houden we ook met die problematiek rekening. We zorgen voor extra aandacht, en dat wordt financieel ondersteund. De Vlaamse Gemeenschap heeft in een voorafname van 1,5 miljoen euro voorzien voor een extra personeelsomkadering in de voorzieningen voor minderjarigen van de categorieën 11 en 14.

Samenvattend denk ik dat de Vlaamse Gemeenschap inzake deze materie meer dan haar verantwoordelijkheid opneemt. We zien wat de problemen zijn. Ik sympathiseer met de personeelsleden van de gemeenschapsinstellingen die zich afvragen of het hun opdracht is om in psychiatrische zorg te voorzien terwijl een te groot aantal jongeren behoefte heeft aan psychofarmaca en psychiatrische ondersteuning. Dat is zeker niet hun eerste opdracht. We proberen via het outreachingproject daar zo veel als mogelijk aan te remediëren. De belangrijkste conclusie blijft evenwel dat ook de federale overheid haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Ik hoop dat dit in de toekomst meer gebeurt dan in het verleden.

De heer Hans Schoofs: Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Ik ben blij dat u inzake een aantal opmerkingen over infrastructuur een aantal oplossingen hebt gevonden. Een ervan is de crisisopvang, zodat een van de meest nijpende problemen wordt aangepakt. De algemene infrastructurele verschillen tussen een open en een gesloten instelling blijven natuurlijk. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de site zich leent voor een gesloten opvang. Ik hoop dus dat u met de mensen ter plaatse blijft zoeken naar oplossingen. Het is immers belangrijk dat deze doelgroep niet alleen binnen worden opgevangen, maar ook buiten over voldoende infrastructuur beschikt om te kunnen sporten en dergelijke. Ik heb de indruk dat op dat vlak de beschikbare infrastructuur niet volstaat.

Ik ben er ook van overtuigd dat er een gunstiger klimaat inzake personeelsoverleg komt. Ik hoop alleszins dat het personeel volledig voor dit project wordt gewonnen. Allen samen moeten we blijven denken aan de opvolging van jongeren die uit die maand van isolatie komen. Ze moeten nadien een gepast traject krijgen, zodat ze zich kunnen aanpassen aan de samenleving.

Mevrouw Else De Wachter: Ik wil de minister bedanken voor zijn zeer uitgebreide antwoord. Ik denk dat er in dit parlement duidelijk belangstelling is voor de problematiek.

Ik denk dat iedereen het ermee eens dat er bij het personeel zeker professionaliteit aanwezig is. Het is misschien nog niet voldoende gezegd dat de inzet van die mensen zeker zo belangrijk is. Als je in die sector werkt, heb je je professionaliteit nodig, maar nog veel meer dan dat.

U hebt gezegd dat er naar een oplossing op korte termijn is gezocht voor maximum vijf jaar. Het is dus belangrijk dat er een definitieve oplossing komt. We moeten dit kleine project samen met het personeel en de sector na enkele maanden kunnen evalueren.

De Vlaamse Gemeenschap heeft inderdaad al heel wat acties ondernomen, bijvoorbeeld op het vlak van psychiatrische hulp. Maar in Mol zegt men mij dat de extra middelen voor De Markt eigenlijk maar beschikbaar zijn sinds september en dat men er eigenlijk niet veel van merkt. U moet mij maar corrigeren als dit niet juist is.

U zegt dat het al bewezen is in andere landen dat gemengde opvang niet altijd nadelig hoeft te zijn. Ik wil benadrukken dat dit dossier toch wel heel specifiek is. Men heeft hier op zeer korte tijd beslist. Bovendien gaat het hier om gemengde opvang, maar een dubbele gemengde opvang namelijk meisjes en jongens, maar ook een gesloten afdeling die ondergebracht wordt in een open afdeling. Dat moeten we zeker evalueren.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil me graag aansluiten bij al wie zegt dat er een grote professionaliteit is bij het personeel van Mol. Als je het verzwaren van de workload de laatste jaren bekijkt, kan men alleen maar werken als men supergemotiveerd en professioneel personeel heeft. Daar zal het dus niet aan liggen.

Waar het hem wel aan mangelt, is aan het ontstellend gebrek aan visie over hoe we nu met die gesloten instellingen verder moeten. In de vorige regering was er een heel programma uitgewerkt om die gemeenschapsinstellingen een stukje te verbreden. Er is gesproken om jongeren na hun verblijf in een gemeenschapsinstelling niet gewoon naar huis te sturen maar eerst te werken met een systeem van halve invrijheidsstelling. Er is gesproken over een andere locatie. Er komen heel wat jongeren uit de nabijheid van de grootstad Antwerpen in Mol terecht. Er zou in Ekeren een nieuwe gesloten gemeenschapsinstelling komen. Deze regering heeft die geschrapt en beslist dat er in Mol bijkomende plaatsen komen. Daardoor vervalt het voordeel dat jongeren in de nabijheid van hun thuis kunnen blijven.

U verwijst naar maatregelen tegen de oneigenlijke opvang van jongeren met een psychiatrische problematiek en een druggerelateerde problematiek. Die mogelijkheden zijn door de vorige regering gecreëerd. Er is toen een akkoord gesloten met de federale regering voor een aantal extra K-bedden en een ambulante ondersteuning vanuit het OPZ Geel. Er zijn in het OPZ Geel een aantal gesloten bedden geopend voor jongeren met psychiatrische randproblematiek. Deze regering heeft dat niet verder uitgebreid. Het zou mooi zijn om eens een evaluatie te maken om te kijken in hoeverre dit systeem func-

tioneert. Want er is nog altijd geen oplossing voor wie nu eigenlijk het laatste woord heeft voor een opname in een K-bed: de jeugdrechter of de verantwoordelijke psychiater van de instelling?

Voor de druggerelateerde problematiek heeft de vorige regering in het Mechelse een gespecialiseerde opvang uitgebouwd. Die is, bij gebrek aan ondersteuning, ondertussen opgeheven.

Mijnheer de minister, het enige wat deze regering doet, is alles elke keer opnieuw weer naar Mol sturen. Aangezien de jongeren die op dit moment in Mol zitten, al een zware problematiek hebben en daar minstens een beetje ruimte nodig is, gaat u het werk van de mensen daar alleen maar zwaarder maken door er altijd maar containers bij te zetten. Natuurlijk zijn dat kwaliteitsvolle containers, want dat zou er nog aan moeten ontbreken. Maar er worden altijd maar meer jongeren op dezelfde locatie geplaatst, niet alleen jongens, maar nu ook meisjes.

Mijnheer de minister, waar wil deze regering naartoe? Het zijn allemaal voorlopige oplossingen en voorlopige containers, maar een langetermijnvisie heeft deze regering niet. Ik vind het een spijtige zaak voor het personeel van de gemeenschapsinstelling, want het einde van hun miserie is nog steeds niet in zicht en is zelfs minder dan ooit in zicht.

Minister Steven Vanackere: Ik weet dat actuele vragen uiteraard kort zijn, maar u gaat echt heel kort door de bocht, mevrouw Vogels. Dat moeten we eens in commissie, met de cijfers erbij, bekijken. *(Applaus bij CD&V)*

We moeten eens kijken wat beslist werd en wat uitgevoerd werd. We zullen eens de cijfers naast elkaar leggen. Als we spreken over wat gedaan werd in het verleden, wil ik goed het onderscheid maken tussen wat gezegd is in het verleden en wat er gedaan wordt.

Ik wil gerust op een aantal van uw overwegingen ingaan, maar u zegt dat we alleen maar bezig zijn met voorlopige oplossingen. *(Opmerkingen)*

Ik ga eerst in op een paar overwegingen die de moeite waard zijn om nog in dit debat te beantwoorden.

Collega's, we moeten opletten met het woord 'oneigenlijk'. Het wordt hier accuraat gebruikt, maar er bestaat geen oneigenlijke doorverwijzing. Een jeugdrechter beslist wat hij beslist. Als hij beslist om een jongere – ook al weet, ziet of voelt hij eventueel dat er een psychiatrische problematiek mee gepaard gaat – door te verwijzen, is dat niet oneigenlijk. Het is een beslissing die volledig binnen de bevoegdheid van de jeugdrechter valt.

Ten aanzien van de feitelijke situering wil ik nog onderstrepen dat de gesloten tien plaatsen in de rand van de markt zitten. Dat wil zeggen dat ze tegen de muur van het gedeelte ernaast zitten en dat er niet zoiets als een kooi in het midden is, waarrond de jongens dan vrij rondlopen. De gesloten setting is bedoeld om een meisje kortstondig in een nieuwe context te zetten en ze naar de vorige situatie terug te brengen met meer kansen op herstel. Het is best wel mogelijk om dat in die context te realiseren.

Mevrouw De Wachter, het is heel juist dat we dat moeten evalueren. Samen met het personeel en de directie moeten we een en ander in de gaten houden.

Ik wil vooral benadrukken dat deze beslissing bekritiseerd mag worden, maar dat ze in ieder geval komaf maakt met een logica dat we ooit wel eens een keer iets zullen doen. Er was absoluut behoefte om snel stappen te zetten.

Met het aanvaarden van het feit dat we daarop bekritiseerd kunnen worden, met inbegrip van de noodzaak om dat te evalueren, moeten we vaststellen dat we binnen enkele maanden 20 extra plaatsen in gemeenschapsinstellingen zullen hebben. Dat is in ieder geval een concrete realisatie.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik denk dat het heel belangrijk is dat we de evaluatie kunnen opvolgen. U hebt zelf het voorstel gedaan om een uitgebreider debat te voeren. Zeker in de commissie moeten we daar de komende maanden op terugkomen. U vindt het misschien een geschikte manier, maar iemand anders niet. Ik heb er ook mijn bedenkingen bij, maar we moeten er zeker verder over kunnen discussiëren in de commissie.

U zegt dat er heel wat inspanningen zijn gedaan, ook wat de psychiatrische hulp betreft. Dat is inderdaad zo, maar het blijft een gegeven bij de oneigenlijke plaatsingen dat bij de outreachingprojecten men de hulp krijgt binnen de instellingen, maar een jongere met dergelijke psychiatrische stoornis blijft wel in die instelling aanwezig. Dan komt u bij het gegeven dat het een beslissing is van de jeugdrechter. Ik denk dat we moeten durven bekijken wat de reden is waarom de jeugdrechter die beslissing heeft genomen om iemand met psychiatrische stoornissen te laten plaatsen in een gemeenschapsinstelling. Deze vraag moeten we ons zeker durven stellen. De komende weken zullen we dit zeker opvolgen. Laat de nieuwe federale regering haar werk daarin doen, zodat we uiteindelijk tot een structurele oplossing komen zowel wat de psychiatrische stoornissen betreft bij die kinderen waarvan het zeer belangrijk is dat we die kunnen aanpakken, als wat de hele problematiek omtrent de open en gesloten instellingen betreft.

De heer Hans Schoofs: Ik wil me aansluiten bij het aspect evaluatie. Onze fractie juicht toe dat we dit verder kunnen opvolgen. Het is misschien interessant om ter

zake de mensen die federaal bevoegd zijn bij Justitie, eens te horen. U hebt het over de jeugdrechters die een belangrijke rol spelen bij de doorverwijzing. Het kan niet zijn dat we autonoom met dit parlement een beleid uitstippelen zonder in intens overleg met hen te treden. Ik pleit ervoor om een hoorzitting terzake te organiseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het geneesmiddelengebruik van studenten tijdens de examenperiode

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb een vraag over het middelengebruik van studenten tijdens de examenperiode maar ook buiten de examenperiode. Onlangs heeft er een online enquête gelopen van een ziekenfonds bij meer dan 3000 studenten en in samenwerking met de Universiteit Gent en de Arteveldehogeschool.

De cijfers waren verbazend. 90 percent van onze studenten ondervindt tijdens de examenperiode psychische ongemakken. 80 percent van deze studenten zegt een of ander middel te nemen tijdens de examenperiode om die ongemakken op te lossen.

Het is heel interessant om te weten dat 20 percent van die studenten effectief dagelijks of meermaals per week medicatie neemt tijdens de examenperiode en dat 1 op de 8 studenten deze middelen buiten de examenperiode neemt. Ik vraag daar aandacht voor. Op basis van die informatie wordt gezegd dat 35 percent van de studenten deze medicatie eigenlijk gewoon neemt om de prestaties te verhogen en niet omdat ze een of andere effectieve klacht hebben. Ook dit is een interessant gegeven.

Ik wil de minister waarschuwen dat niet alle middelengebruik even zorgwekkend is. Ik verwijs daarvoor naar de enquête. Ongeveer 56 percent gebruikt onschuldige middelen zoals vitamines of mineralenpreparaten, wat op zich niet zo erg is. Wel onrustwekkend is dat 30 percent van de studenten pijnstillers gebruikt, 26 percent concentratieverhogende middelen en 10 percent kalmeringsmiddelen. 4 percent gebruikt pepmiddelen of stimulerende middelen. Dat zijn wel verontrustende cijfers.

In dat kader is het belangrijk wat we hebben vernomen over hoe de jongeren deze middelen verwerven. Ze verwerven deze middelen niet steeds via de huisarts. 55 percent krijgt deze middelen via de ouders, 30 percent

rechtstreeks via de apotheek en 15 percent via vrienden. Dat wijst op een grote verantwoordelijkheid van de ouders en de apotheken. In dat kader hebben enkele artsen reeds aangegeven dat niet alle studenten deze middelen op de juiste manier gebruiken. Het kan dus leiden tot bepaalde gevolgen. Bijvoorbeeld slaap- en kalmeringsmiddelen kunnen zorgen voor een betere nachtrust, maar ze kunnen ook een aanleiding zijn tot geheugenverlies, wat in de examenperiode zeker niet interessant is.

We kunnen ons ook vragen stellen bij het gebruik van bepaalde middelen, zoals pepmiddelen. Misschien nemen die de vermoeidheid op dat ogenblik even weg, maar de vermoeidheid op zich is er nog wel. Op langere termijn kan dat leiden tot nevenwerkingen. Zo kunnen mensen bij een langdurig gebruik veelvuldig last krijgen van hoofdpijn, slaapstoornissen en hartkloppingen. Dat zijn allemaal risico's.

De heer Guido Galle, directeur onderwijs en studentenbeleid van de Arteveldehogeschool, stelde niet verbaasd te zijn over deze cijfers. Hij wil dit echter aangrijpen om het gezondheidsbeleid wat van naderbij te bekijken. Mijnheer de minister, is deze informatie u bekend? Het was een online enquête. De Universiteit Gent en de Katholieke Universiteit Leuven hebben daarop gereageerd. Ze stellen dat dit probleem niet moet worden overdreven, en dat het best wel meevalt. Zijn er misschien andere gegevens beschikbaar? Als u geen eenduidige informatie heeft ter zake, overweegt u samen te werken met de hogeschool of de universiteiten om een bijkomend onderzoek op te starten bij middelengebruik bij studenten? Overweegt u in de toekomst een campagne op te starten voor het beperken van het middelengebruik, omwille van de risico's van het niet correct gebruiken ervan, en dat op de eerste plaats gericht op de studenten, maar ook op hun ouders en natuurlijk ook de apothekers, die de middelen leveren?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Stevens, toen ik het onderwerp van deze actuele vraag vernam, moest ik even terugdenken aan vorige vrijdag, toen ik aanwezig was op een reünie van twintig jaar afgestudeerde rechtenstudenten. Diegenen die ook op de universiteitsbanken hebben gezeten, zullen getuigen dat de problematiek van het gebruik van ondersteunende middelen in de examentijd niet zo recent is. Enkele decennia geleden had men ook al te kampen met dit probleem. Ik wil het zeker niet onderschatten. De online enquête was me niet bekend. Ik heb ze dankzij u kunnen inkijken. Wel heb ik een wetenschappelijk onderzoek als informatiebasis. Zo heeft de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen in 2005 een wetenschappelijk onderzoek gedaan, in samenwerking met VAD en CGG. De studie had een zeer grote respons. Er was sprake van meer dan 5000 studenten. Een groot aantal heeft daarop geantwoord.

Eruit blijkt dat 2,9 percent van de studenten verklaart het voorbije jaar stimulerende middelen te hebben gebruikt, en dat 4,5 percent het voorbije jaar kalmeer- of slaapmiddelen had gebruikt. Het grootste deel daarvan wordt tijdens de examenperiode geslikt. Wanneer er werd doorgevraagd, werd vastgesteld dat 80 à 90 percent van dat gebruik wegvalt tijdens de vakantieperiode en ook tijdens het academiejaar veel lichter is. Het concentreert zich dus echt in de examenperiode.

De VAD wil die studie herhalen. Ze zou die graag nog eens doen in Gent. Antwerpen is van plan om dat in 2009 ook te doen en in Brussel is men ook geïnteresseerd in een deelname aan die studie. Het komt er dus eigenlijk op neer dat we allicht zullen beschikken over adequaat wetenschappelijk materiaal. Samengevat mag, denk ik, worden gesteld dat het gaat over een problematiek waarbij 3 à 5 percent van de studenten stimulerende, kalmeer- of slaapmiddelen gebruikt tijdens de examenperiode.

U vraagt me wat ik daaraan wil doen. Ik ben het eens met de directeur van de Arteveldehogeschool die spreekt over de nood aan een integraal gezondheidsbeleid. Een integraal gezondheidsbeleid integreert bij deze problematiek minstens ook het alcoholgebruik en het tabaksgebruik. Recent werk uit de VS toont aan dat problematisch gebruik bijna altijd ook polygebruik is. Een problematiek van overmatig gebruik van kalmeer- of pepmiddelen gaat vaak gepaard met 'binge drinking' en andere vormen van riskant gebruik van middelen. Logischerwijs vertrekt een integraal gezondheidsbeleid dus vanuit een relatief brede invalshoek waarbij het thema van de mentale gezondheid vooropgesteld wordt.

Mevrouw Stevens, ik wil graag de strategische benadering hanteren, een benadering die trouwens ook in het actieplan suïcidepreventie aan bod kwam, met een vijftal grote assen. Ik licht er drie uit. De eerste as heeft te maken met het bevorderen van de geestelijke gezondheid in het algemeen, voor alle individuen en de maatschappij. Een tweede as, de derde in de suïcidepreventie, is de deskundigheidsbevordering bij de professionelen. Ik vertel u meteen waar dit op slaat. Een derde as heeft te maken met een doelgroepenbeleid en in dit concrete geval zijn dat de jongeren.

De drie assen wil ik gebruiken bij de problematiek die u vandaag schetst. De eerste as is dus de algemene bevordering van de geestelijke gezondheid in de samenleving, zowel voor de individuen als voor de maatschappij in het algemeen. Ik verwijs naar een initiatief van mijn voorganger: 'Fit in je hoofd, goed in je vel'. Ik veronderstel dat elk van u de brochure heeft gekregen. De brochure bevat supersimpele adviezen waarin vooral wordt aangeraden om tijdig hulp te vragen en te zoeken naar alternatieven voor medicijnen. Het gaat om tien eenvoudige stappen. Ze zullen worden geactu-

aliseerd in de loop van het komende jaar. Ik ben van plan om voort te bouwen op de campagne. Ik wil de kwestie van het overmatige medicijngebruik erin integreren. Ik zal dus inpikken op wat u zegt en proberen om het in de campagne te incorporeren.

De tweede as is het bevorderen van de expertise bij de deskundigen. Aan leerkrachten, apothekers en huisartsen wordt een vormingsprogramma aangeboden in verband met het signaleren van middelengebruik. Dat programma moet ook beschikbaar zijn voor de hogescholen. Al meerdere hogescholen, onder meer in Limburg, hebben al belangstelling getoond voor de expertisebevordering bij professionelen.

De derde as heeft te maken met een doelgroepenbeleid. Ik verwijs naar een aantal initiatieven die voorlopig vooral gericht zijn op het gevecht tegen overmatig alcoholgebruik. Bijvoorbeeld op de website van de DrugLijn werden een aantal sneltests gezet waarmee jonge mensen, in het bijzonder studenten, zich snel een beeld kunnen vormen van het al dan niet problematisch zijn van hun consumptiegedrag. Ze vinden er meteen ook een link naar de hulpverlening.

Naar aanleiding van dit kleine debatje wil ik overwegen om de projecten die we nu al hebben goedgekeurd, onder meer van de universiteit van Antwerpen die interventies ten aanzien van het alcoholverbruik via de website willen aanbieden, ook toe te passen op de problematiek van het overdreven medicijngebruik. Die korte interventies kunnen ongetwijfeld extra effect hebben ten aanzien van de doelgroep. Ik zal ze opnemen in mijn verhaal.

Bij het vechten tegen problematisch gebruik van middelen, wil ik de medicijnen niet apart nemen, maar wil ik ze integreren in een algemene strategische benadering. Die benadering wordt reeds – met succes – ingezet tegen het alcoholmisbruik.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw heel uitgebreide antwoord.

Ik ben het helemaal met u eens: we moeten een globale visie hebben en niet alleen focussen op het middelengebruik. Dat is maar één aspect van het totale probleem. Het kan zijn dat men zich niet lekker voelt in het eigen lichaam. Eerstejaarsstudenten voelen zich misschien niet lekker in hun nieuwe omgeving. Ze moeten zich aanpassen aan het verblijf op een kot en een andere manier van studeren. Ik weet dat een kleine groep van studenten problemen heeft met het alcoholgebruik. De alcoholconsumptie moet integraal worden bekeken, met een focus op de algemene gezondheid van ieder individu. Ik ben blij dat u al heel wat initiatieven hebt klaarliggen om dit verder af te werken.

Ik wil graag even verwijzen naar de discussie bij de actuele vraag voor de zomer in verband met de hulplijn,

zelfmoordpreventie, Tele-Onthaal en Teleblok. We hebben een aanbod dat we niet mogen vergeten en moeten opnemen in het totaalpakket zodat de studenten die ondersteuning kunnen gebruiken tijdens de examenperiodes.

Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik sluit me aan bij mevrouw Stevens. Deze morgen is er blijkbaar ook een enquête bij studenten gelanceerd via Radio 1. Daar kwam men tot de conclusie dat de ouders – en vooral de moeder – het vlugst medicijnen aanbieden aan de student. Men maakt gebruik van middelen om in slaap te geraken en tegelijk opwekkende middelen. Psychose is daarvan het slechtste gevolg. Zoals al dikwijls is gebleken in de commissie voor Welzijn, zijn er behoorlijk wat raakvlakken met Onderwijs.

Rekening houdend met het feit dat leerlingen in het laatste jaar middelbaar informatie krijgen over allerhande studiemogelijkheden en -richtingen, zou ik het opportuun vinden dat ze inlichtingen krijgen over medicijngebruik. Als men de leerlingen goed wil begeleiden naar hun latere studies, dan moet men ook dit aspect belichten. Men moet ook praten over het alleen studeren en zelfstandig worden. Mijnheer de minister, ik wil bij u aandringen op een gezamenlijke vergadering van de commissies voor Welzijn en voor Onderwijs. Ik vind het de moeite waard om dit te blijven opvolgen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik sluit me aan bij vorige sprekers, zowel bij hun bezorgdheid als bij hun relativering. We moeten ons niet focussen op één middel of één thema of doelgroep. Het zou daarom zeer interessant zijn om te onderzoeken in hoeverre studenten in hun middelengebruik afwijken van de gemiddelde Vlaming.

Blijkbaar bestaat er in dit land nog altijd een breed gedragen en hardnekkig geloof dat men iedere kwaal kan en zelfs moet behandelen met medicijnen. Blijkbaar speelt stress daarin een grote rol. De minister heeft zelf ook gezegd dat het middelengebruik blijkbaar stopt in de vakantieperiode. Ieder van ons kan getuigen dat een examenperiode stress opwekt. Ieder van ons kan eveneens getuigen dat die periodes van stress niet stoppen als men afstudeert. Bijgevolg bestaat het risico dat men het opgebouwde patroon voortzet in moeilijke periodes in de professionele carrière. Zo ontstaat wellicht een vicieuze cirkel waarbij ouders hun kinderen middelen gaan toestoppen die ze zelf net iets te gemakkelijk in huis hebben gehaald.

Daarom lijkt het mij belangrijk om dat probleem bij de wortel aan te pakken en er vroeg genoeg over te sensi-

biliseren. Het verheugt me dat de minister zegt dat hij de geneesmiddelen in een algemene aanpak wil opnemen als een aandachtspunt. Net zo wil hij de studenten die nog niet aan bod kwamen in de drie lopende campagnes, opnemen. Daarom is het antwoord van de minister zeer verheugend. Vermoedelijk kunnen we hierop bij een algemene bespreking over de resultaten van het gezondheidsbeleid en middelenbeleid terugkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verwerking van luierafval

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de minister, een tijdje geleden stelde u dat het goed was dat de mannen zich in het luierdebat zouden mengen. Ik voeg vandaag de daad bij het woord.

De ladder van Lansink gaat ook op voor het luierdebat. We moeten sorteren en recyclen in plaats van te storten en te verbranden zodat onze ecologische voetafdruk kan verminderen. Er zijn twee elementen, enerzijds het hergebruik en anderzijds het selectief inzamelen.

Steeds meer Vlaamse gemeenten bieden herbruikbare luiers aan, maar er is een probleem voor de jonge gezinnen die de tijd noch de mogelijkheden hebben om daarop in te spelen, zoals u zelf zei. Ik volg u daar volledig in. In de toekomst moeten we bijkomende acties ondernemen. Niettegenstaande er voor incontinentieluiers, voornamelijk voor volwassenen, wordt gezocht naar mogelijkheden om ze te verwerken, kan dat vandaag nog niet.

Inzake de inzameling en verwerking van wegwerpluiers kan er nog veel gebeuren. Het restafval fluctueert momenteel rond 160 kilogram per jaar per inwoner. Als we de wegwerpluiers selectief zouden ophalen, dan zouden we maximaal 8 kilogram winnen. Sommige gemeenten, waaronder Torhout, zijn volop bezig om die vuilvracht te verminderen. Soms gaat dat tot 6 kilogram, maar ook tot 1 of 2 kilogram. Dat zijn de slechtste broertjes van de klas, die bijkomende mogelijkheden kunnen gebruiken.

De belangrijkste verwerker van die luiers, de firma Knowaste uit Arnhem, is failliet gegaan, waardoor er in dit proces een hiaat komt. Dat is jammer want die fabriek draaide goed en leverde heel interessante producten. Door de extractie van vocht uit de luiers werd papier gemaakt, eerst pulp en op het einde schrijfpapier. Er waren ook plasticen derivaten, onder andere tuinmeu-

belen. Ook het slib werd na selectie en behandeling toegepast in de landbouw. Zijn er oplossingen om dit hiaat op te vangen?

Ondertussen heeft de VVSG de alarmbel geluid. Die vraagt om de selectieve inzameling van luiers te stoppen. Dat is nogal radicaal. Gemeenten die daar al langer mee bezig zijn, wordt gevraagd om de zaken op een laag pitje te zetten. Mevrouw de minister, wat is uw standpunt daarover?

OVAM doet een studie over de economische kwaliteit en haalbaarheid en de ecologische mogelijkheden van die zaak, waarbij ook het aspect vergisting aan bod komt. In de landbouwsector worden heel interessante mogelijkheden geboden voor de vergisting. Hoever is die studie al gevorderd? Zijn er resultaten beschikbaar?

In het kader van het samenwerkingsprotocol met de lokale overheden worden er ook financiële stimuli gegeven om in die richting verder te gaan. Dat zou een goede zaak zijn, mits de verwerkingscapaciteit er is. Anders vallen we terug op het oude systeem, de klassieke verbranding, en wordt onze voetafdruk opnieuw groter.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Klerck, u geeft inderdaad het goede voorbeeld door zich als man te mengen in het debat over de luiers. De problematiek is hier al vaker het voorwerp van debat geweest, ik heb daar zelf als volksvertegenwoordiger geregeld aan deelgenomen.

De problematiek van de selectieve inzameling van luiers is recent wat groter geworden. Enerzijds stellen we vast dat de pilootprojecten die in de voorbije jaren van start zijn gegaan, waarbij gemeenten gestart zijn met selectieve inzameling, een zeer groot succes kennen. Mensen zijn blijkbaar enthousiast over die selectieve inzameling. Luiers vormen een gemakkelijk in te zamelen fractie. Anderzijds ben je met een selectieve inzameling niets indien je niet kunt overgaan tot de verwerking ervan tot nieuwe, nuttige producten.

U stelt terecht dat er een probleem ontstaan is doordat de belangrijkste verwerker van luiers de deuren gesloten heeft. Onmiddellijk na het vernemen van dat nieuws heb ik de opdracht gegeven om te zoeken naar mogelijke alternatieven. Die alternatieven bestaan. U hebt er zelf ook één genoemd, namelijk de vergisting, die al toegepast wordt in Vlaanderen. We hebben het daar enkele maanden geleden overigens al over gehad, naar aanleiding van een actuele vraag.

Het onderzoek naar alternatieven loopt momenteel. Intussen heeft OVAM een algemeen toetsingskader uitgewerkt voor alle selectieve inzamelingen. Daarbij

wordt bekeken hoe alles in zijn werk gaat, wat de mogelijkheden zijn voor de toekomst, wat rendabel is, enzovoort. Ook de luierinzameling wordt daarin getoetst. Ik verwacht de resultaten daarvan over enkele maanden, vermoedelijk in mei 2008.

Op dit ogenblik hebben we dus een situatie waarbij één afnemer weg is, maar waarbij enkele gemeenten al gestart zijn met de inzameling. Daarom wil ik een genuanceerde boodschap geven. Zolang er geen definitieve duidelijkheid is over de alternatieven, is het niet verstandig om nu nog meer gemeenten te stimuleren om te starten met selectieve ophaling. We moeten daar voorzichtig mee zijn.

De boodschap is eenvoudig: de gemeenten die het doen, kunnen voorlopig voortdoen, maar laat ons even wachten met het op stapel zetten van nieuwe projecten.

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst leefmilieu is in de selectieve inzameling van luiers als een actie voorzien. Een gemeente die dat doet, krijgt daarvoor ook een bonus. Daar is voorlopig in voorzien, maar we moeten nu dus de resultaten van de evaluatie afwachten.

De heer Patrick De Klerck: Die alternatieven zijn inderdaad een goede piste. Maar we zitten vandaag nog altijd met een kloof, en ik weet niet of de alternatieven snel genoeg zullen komen om die kloof te dichten die zich nu gemanifesteerd heeft. Dat is een probleem.

Ik wil even terugkomen op het economische aspect. OVAM is momenteel een studie aan het voeren. In de commissie heeft de heer Matthijs er terecht op gewezen dat het economische belang niet mag worden onderschat. Aspecten als mobiliteit en extra personeelskosten moeten daarbij bekeken worden.

Voor 2006 is er een algemeen kostenplaatje van 750.000 euro naar voren geschoven, maar dat is voor de volledige fractie. Het lijkt mij niet onbelangrijk om dat eens te bekijken. Ik geef u het voordeel van de twijfel, maar ik zal u hier over enkele weken of maanden opnieuw over interpellieren.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de luiers houden mij ook bezig. Je moet immers denken aan de toekomst.

Mevrouw de minister, uw stad en mijn stad waren voortrekkers in het systeem van de ophaling van luierafval. We hebben daar nog samen een persconferentie over gegeven op het containerpark van Veurne.

Wanneer ik de cijfers van mijn eigen stad bekijk, dan stel ik vast dat het restafval met vier kilo per inwoner is

gedaald. Ik begrijp dat u vandaag op zoek bent naar andere technologieën. Een van de alternatieven is vergisting. Daarbij denk ik automatisch aan een composteeringsinstallatie.

Ik heb een tip voor u, mevrouw de minister. In Ieper staat er een composteeringsinstallatie die vandaag te kampen heeft met een overcapaciteit omdat er te weinig aanvoer is om de installatie rendabel te maken. Misschien kan samen met de bevoegde intercommunale worden nagegaan hoe de capaciteit kan worden geoptimaliseerd. Ik houd dan ook een warm pleidooi voor de gescheiden ophaling van afval. Het draagt bij tot het milieu en tot de vermindering van het restafval.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Klerck, wat u zegt over de economische component, is terecht. Er kan op twee manieren worden omgegaan met die luiers. Er is een huis-aan-huisophaling mogelijk, wat echter extra verkeersbewegingen met zich meebrengt. Ook de vereniging van incontinenten is daar faliekant tegen. Zij vindt het niet gepast om die luiers aan de deur te zetten. Dat is het psychologische aspect.

Een andere mogelijkheid is de brengmethode. Daarbij brengen de mensen de ingezamelde luiers naar het containerpark, zoals ze dat ook doen met andere zaken. Dat betekent dat er geen extra verkeersbeweging is en dat er niet veel extra middelen moeten worden ingezet, bijvoorbeeld inzake personeel.

Wanneer u het dus hebt over de economische component, speelt de wijze waarop de inzameling wordt georganiseerd, een heel belangrijke rol.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Peeters tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het onderhoud van onze wegen en het investeren in de kwaliteit en de duurzaamheid van het wegennet, naar aanleiding van de European Road User Survey

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vorige week verschenen de resultaten van een onderzoek over de tevredenheid van de weggebruikers over de wegen in twaalf Europese landen. Dit onderzoek werd afgenomen in de grensgebieden van die twaalf Europese landen. 841 representatieve weggebruikers hebben hun tevredenheid kunnen uitspreken over bepaalde parameters van het wegennet.

Dat is ook gebeurd voor de Waalse en Vlaamse wegen. Uit het onderzoek bleek dat 44 percent tevreden is over de kwaliteit van de wegverharding van ons wegennet. 44 percent is weinig in vergelijking met het Europees gemiddelde van 61 percent. We scoren dan ook heel laag in de rangorde. We staan op de voorlaatste plaats. Dat toont aan dat de weggebruikers niet tevreden zijn over de toestand van het huidige wegennet. Wanneer het gaat over de openbare verlichting, is 78 percent van de weggebruikers in ons land tevreden ten opzichte van 64 percent van het Europese gemiddelde.

Aan dit onderzoek wil ik ook de enquête van de Vlaamse administratie koppelen. Daaruit blijkt dat er een historische achterstand is opgebouwd inzake het onderhoud van het Vlaamse wegennet.

En deze historische achterstand is ontstaan in de jaren negentig, maar ook nog in het lopende decennium. Er werd te weinig geïnvesteerd, met alle gevolgen van dien.

Vlaanderen kiest ervoor om zijn strategische rol en zijn troeven binnen Europa uit te spelen. Ik heb het dan vooral over de logistieke functie die de regio in het kader van Vlaanderen in Actie wil invullen.

Tegelijkertijd stellen we vast dat het aantal ongevallen en verkeersslachtoffers op het Vlaamse hoofdwegennet opnieuw toeneemt. Dat is een spijtige zaak. Verkeersveiligheid is voor de Vlaamse Regering een prioriteit. Indien we willen werken aan oplossingen voor onze mobiliteitsproblemen, als we werk willen maken van de uitbouw van Vlaanderen als logistieke draaischijf in Europa en als we onze doelstellingen inzake de verkeersveiligheid willen halen, dan moeten we het geweer van schouder veranderen.

Gelukkig is er een kentering aan de gang. Bij de budgetcontrole van juni werd 7 miljoen euro extra vrijgemaakt. Ik ben ook blij met het voorstel van de Vlaamse Regering, en meer in het bijzonder van onze minister, om het bedrag in de begroting voor 2008 op te trekken tot 80 miljoen euro. Dat is heel belangrijk. Op die manier kan worden gestart met een inhaalbeweging.

Mevrouw de minister, in het rapport-Helleven staat echter ook dat we jaarlijks om en bij 85 miljoen euro nodig hebben om de groeiende achterstand te stoppen. Ik besef heel goed dat het niet mogelijk is om een historische achterstand die gedurende jaren is opgebouwd, op één, twee of drie jaar weg te werken en zo het kwaliteitsniveau van het wegennetwerk te verhogen. Bent u bereid te starten met een inhaalbeweging op het vlak van structureel onderhoud van het Vlaams wegennet en op die manier tegelijkertijd te investeren in de kwaliteit en de duurzaamheid van dat netwerk om de doorstroming en de verkeersveiligheid te verbeteren of te verhogen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peeters, ik kan niet anders dan bevestigend antwoorden op uw vraag of ik bereid ben te zorgen voor een inhaalbeweging op het vlak van het onderhoud van de wegen. Die inhaalbeweging is al een aantal jaren bezig.

Ik heb een overzicht gemaakt van de middelen. Als we een vergelijking maken tussen de middelen voor het louter structurele onderhoud in 2004 en de middelen die nu zijn vrijgemaakt, dan stellen we een stijging vast van 30 miljoen euro per jaar naar 80 miljoen euro per jaar. In 2004 werd 18 percent van de totale investeringsmiddelen gebruikt voor structureel onderhoud, terwijl dat nu 35 percent is.

Ook de algemene investeringsmiddelen werden fel opgetrokken van 158 miljoen euro van de algemene middelen voor investeringen in wegen in 2004 naar 225 miljoen euro vandaag. Ik zeg dat omdat er naast het structurele onderhoud immers ook andere wegenwerken zijn, waarvoor ook een deel van de laagbedekking moet worden vernieuwd. Op die manier wordt eveneens een deel van de achterstand ingehaald.

Ik heb dan nog geen rekening gehouden met het budget voor de zwarte punten, waarvoor per jaar 100 miljoen euro is uitgetrokken. Ook daar is een aantal vernieuwingen en structurele onderhoudswerken inbegrepen. Als we de middelen voor structureel onderhoud samentellen en nagaan wat uit de investeringspot wordt gehaald, dan zien we dat 80 miljoen euro naar structureel onderhoud gaat. Daarbij komt nog 20 miljoen euro dat afkomstig is uit andere werken, maar waar ook in een nieuwe laagbedekking wordt voorzien. Op dit ogenblik zitten we dus ongeveer aan 100 miljoen euro per jaar.

U verwijst heel terecht naar het rapport-Helleven. In de tabellen van dat rapport zien we dat 100 miljoen euro wordt gebruikt om de achterstand te stoppen en om te zorgen voor een kentering. Het duurt natuurlijk een tijdje vooraleer we terug bijgebeend zijn.

Het rapport maakt echter ook een belangrijke nuance. Als er wegenwerken worden gepland, betekent dit dat er bij de uitvoering ook meer hinder zal zijn. We moeten ervoor zorgen dat we niet te snel van stapel lopen en daardoor files veroorzaken.

Ik vat mijn antwoord even samen. Er is momenteel een achterstand. De inhaaloperatie is aan de gang. We zijn bereid om, bijvoorbeeld naar aanleiding van de eerstvolgende begrotingscontrole, in meer middelen te voorzien. Dit blijft voorlopig evenwel koffiedik kijken.

Wat het rapport-Helleven betreft, wil ik nog een kleine nuance naar voren brengen. Het rapport controleert de wegen op basis van vier parameters, met name spoorvorming, stroefheid, beschadigingen en vlakheid. De

twee eerste parameters betreffen de verkeersveiligheid. De twee laatste parameters betreffen het comfort. We scoren beter op de veiligheidsparameters dan op de comfortparameters. De comfortparameters bepalen echter het beeld dat tijdens bevragingen aan bod komt. Dit is allicht de reden waarom we op die parameters slechter scoren.

Indien we in het structureel onderhoud van onze wegen investeren, investeren we in eerste instantie op die plaatsen waar we op de veiligheidsparameters het slechtst scoren. Hoewel het hier om een inhaaloperatie gaat, komen de comfortparameters pas nadien aan bod.

De heer Frans Peeters: Ik ben tevreden met het antwoord van de minister. De kentering is ingezet. De middelen zijn fors verhoogd. Ik zal bij de volgende begrotingsbesprekingen en begrotingscontroles echter aandacht voor het structureel onderhoud van onze gewestwegen blijven vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

HULDE

De voorzitter: Dames en heren, eerstdaags wuiven we mevrouw Merckx uit. (*Applaus bij de meerderheid en bij Groen!*)

Na 22 jaar parlementaire activiteit zet zij een volgende stap in haar carrière. Zoals iedereen weet, wordt zij rechter bij het Grondwettelijk Hof.

Mevrouw Merckx, in het Grondwettelijk Hof zult u de enige vrouw in een mannelijk gezelschap zijn. (*Applaus bij de meerderheid en bij Groen!*)

Dit toont onmiddellijk aan dat een van de belangrijkste drijfveren in uw politieke loopbaan, met name de gelijke behandeling van mannen en vrouwen, nog lang geen feit is. We twijfelen er niet aan dat u dit ook in het Grondwettelijk Hof ter sprake zult brengen.

Emancipatie is een sleutelwoord in uw parlementaire activiteiten. Het gaat hier niet enkel om de emancipatie van de vrouw, maar ook om de emancipatie van mensen die het in de samenleving moeilijk hebben.

Het zou u echter te kort doen enkel dit aspect van uw parlementaire activiteiten te vermelden.

U bent ook heel actief geweest op diverse niveaus en op diverse terreinen van de politieke besluitvorming, gaande van leefmilieu over toerisme, welzijn, economie tot wetenschapsbeleid. Heel wat decreten, resoluties en moties dragen mee uw naam. U was de voorbije jaren

ook een gedreven voorzitter van de commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie.

Namens het parlement wens ik u veel succes met uw nieuwe loopbaan. Ik dank u nogmaals voor uw inzet, uw daadkracht en voor alles wat u in onze vergadering hebt kunnen verwezenlijken. (*Applaus*)

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, ik dank u dat u mij vandaag even kort het woord geeft. (*Gelach*)

Dames en heren, u begrijpt zeker het dubbele gevoel waarmee ik hier echt voor de laatste keer op de tribune sta. Zoals de voorzitter zei, maak ik na 22 jaar parlementair mandaat de overstap naar het Grondwettelijk Hof. Ik had me hiervoor met veel overtuiging kandidaat gesteld. Ik dank de gemeenschapssenatoren, en in het bijzonder Miet Smet, Luc Van den Brande en Helga Stevens van ons kartel, die hieraan een fikse duw hebben gegeven.

Insiders wisten dat hiermee voor mij een droom in vervulling zou gaan. Het mag dan een meevaller zijn dat het hoog tijd is voor een vrouw, maar ook voor een vertegenwoordiger uit het Vlaams Parlement, dat die wordt afgevaardigd naar het Grondwettelijk Hof.

Ik ben daarenboven mijn partij en in het bijzonder Jo Vandeurzen heel dankbaar dat hij onze Senaatsfractie de volle verantwoordelijkheid en autonomie heeft gelaten om de voordracht te begeleiden en erover te beslissen. Daarvan is geen partijzaak gemaakt of het was geen zet op een schaaqbord. Ik ben hem daar heel dankbaar voor.

Ik verlaat daarmee het Vlaams Parlement en ik doe dat met een groot gevoel van dankbaarheid om de vele kansen en het vertrouwen dat ik kreeg al die voorbije jaren, niet het minst omdat u me toeliet tot op de laatste dag me op een authentieke manier te kunnen inzetten.

Mevrouw de voorzitter, ik dank u uiteraard voor uw woorden. Ik ben ervan overtuigd dat ze gemeend zijn en ik neem ze zeker mee. Ik dank ook mijn echtgenoot. (*Applaus*)

Ik dank het parlement, het personeel en de PPI's, maar uiteraard ook mijn fractiegenoten, de fractiemedewerkers, mijn eigen medewerkers en de vele collega's uit de mij zo vertrouwde commissies.

Ik begin toch even bij de collega's van Welzijn, maar ook Economie en Onderwijs in onze verenigde commissies. Ik dank vooral de collega-voorzitters van de commissies. Het is niet evident om in dit parlement

voorzitter te zijn van een commissie. Er wordt heel veel van je verwacht, maar je kan er excellente dingen doen.

Ik dank evenveel de bondgenoten als de tegenstrevers. In de dossiers en de domeinen die ik volgde, hebben de tegenstrevers me ertoe aangezet om toch iets te nuanceren of om het net iets anders aan te pakken en er nog harder voor te werken. Ik dank u daarvoor.

Maar na 22 jaar midden de mensen, met veel actie, luisteren en terugkoppelen naar de achterban, zal ik voortaan een grotere terughoudendheid moeten respecteren. Vermits ik samen met elf collega's de waarden en grondrechten en de maatschappelijke impact ervan moet afwegen en over het evenwicht moet waken, moet ik voldoende voelsprietten in de samenleving houden. Dat wordt zoeken, maar weet dat ik de werkzaamheden van dit parlement indringend zal blijven volgen.

Ik zal u niet zeggen wat ik allemaal zal missen. Ik wil eindigen met het punt waarover ik fier ben. Ten eerste: ik ben al die jaren niet vergeten uit welk nest ik kom: de CVP, CD&V, KVLV, de Boerenbond en Vrouw en Maatschappij. Ten tweede: ik ben fier over het evenwicht dat ik heb nagestreefd tussen loyaliteit en een kritische opstelling. Ten derde: ik ben fier over de eigen Vlaamse identiteit en het instrumentarium dat we in dit parlement samen hebben gecreëerd om een Vlaams beleid te kunnen voeren. Dat alles zit in mijn rugzakje en ik zal het met veel overtuiging meenemen naar het Grondwettelijk Hof.

Als een minister in een blog – minister Anciaux – u de hemel inprijst en u feliciteert, dan is het tijd om te gaan. Als u mails ontvangt waarin uw dossierkennis en politieke analyse worden geprezen, en als bij de bespreking van steeds meer ontwerpen bij twijfels wordt gezegd dat het Grondwettelijk Hof en dus Trees Merckx zich daarover zullen buigen, dan is het tijd om te gaan.

Ik dank u heel erg. Ik denk dat ik veel heb gegeven, maar ik heb onvergelijkbaar veel meer van u gekregen. Ik zal dat nooit vergeten, maar ik zal het wel missen. *(Staande ovatie)*

ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI 'Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen'
– 1249 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
78 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XV Milieuschade, tot omzetting van de richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade
– 1252 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel 2 en over artikel 2 van het ontwerp van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van mevrouw Van den Eynde en de heren Sintobin, Pieters, Huybrechts en Wymeersch op artikel 2.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

81 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
75 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 19 februari 2007, gesloten tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzake de uitvoering van sommige bepalingen van het Protocol van Kyoto – 1314 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
78 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Caron, de dames Vera Van der Borgh, Vera Jans en Helga Stevens en de heren Bart Van Malderen en Tom Dehaene betreffende een experiment persoonsgebonden budget – 1356 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

86 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
86 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borgh en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heer Bart Van Malderen en mevrouw Helga Stevens betreffende de creatie van opvangplaatsen en een snelprocedure voor personen met een snel degeneratieve aandoening (SDA)

– 1377 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

87 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
87 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op dinsdag 18 december 2007 om 10 uur en 14 uur, op woensdag 19 december 2007 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 20 december 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.08 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx, Vera Dua, Vera Jans, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire: buitenslands;

Joris Vandenbroucke: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Johan Deckmyn, Hilde De Lobel, Marijke Dillen, An Michiels, Marie-Rose Morel, Gerda Van Steenberge.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan

Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 2:

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne

Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille
